

Europeiska unionens officiella tidning

L 63

Svensk utgåva

Lagstiftning

sextiosjätte årgången

28 februari 2023

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/435 av den 27 februari 2023 om ändring av förordning (EU) 2021/241 vad gäller REPowerEU-kapitel i planer för återhämtning och resiliens och om ändring av förordningarna (EU) nr 1303/2013, (EU) 2021/1060 och (EU) 2021/1755 samt direktiv 2003/87/EG 1

II Icke-lagstiftningsakter

INTERNATIONELLA AVTAL

- ★ ÖVERSÄTTNING – Andra tilläggsprotokollet till konventionen om it-brottslighet om utökat samarbete och utlämnande av elektroniska bevis 28

BESLUT

- ★ Rådets beslut (EU) 2023/436 av den 14 februari 2023 om bemyndigande för medlemsstaterna att i Europeiska unionens intresse ratificera det andra tilläggsprotokollet till konventionen om it-brottslighet om utökat samarbete och utlämnande av elektroniska bevis 48
- ★ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2023/437 av den 22 februari 2023 om begäran om registrering av det europeiska medborgarinitiativet ”Ensuring a dignified reception of migrants in Europe” enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/788 [delgivet med nr C(2023) 1121] 54
- ★ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2023/438 av den 24 februari 2023 om beviljande av ett undantag på begäran av vissa medlemsstater i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 för att använda andra metoder för utbyte och lagring av uppgifter än elektronisk databehandlingsteknik för fas 2 av importkontrollsystem 2 [delgivet med nr C(2023) 1174] 56

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2023/435

av den 27 februari 2023

om ändring av förordning (EU) 2021/241 vad gäller REPowerEU-kapitel i planer för återhämtning och resiliens och om ändring av förordningarna (EU) nr 1303/2013, (EU) 2021/1060 och (EU) 2021/1755 samt direktiv 2003/87/EG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 175 tredje stycket, artikel 177 första stycket och artiklarna 192.1, 194.2 och 322.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

med beaktande av revisionsrättens yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Sedan Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241 ⁽⁴⁾ om inrättande av faciliteten för återhämtning och resiliens (*faciliteten*), antogs har det inträffat geopolitiska händelser utan motstycke som orsakats av Rysslands anfallskrig mot Ukraina och vars direkta och indirekta förvärrande av konsekvenserna av covid-19-krisen i hög grad har påverkat samhället och ekonomin i unionen samt unionens invånare och dess ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållning. Framför allt är det tydligare än någonsin att unionens energitrygghet och energiberoende är oundgängliga för en framgångsrik, hållbar och inkluderande återhämtning från covid-19-krisen, eftersom de också är viktiga faktorer som bidrar till resiliens för unionens ekonomi.
- (2) På grund av de direkta kopplingarna mellan en hållbar återhämtning, som bygger unionens resiliens och energitrygghet, minskar beroende av fossila bränslen, särskilt från Ryssland, och unionens roll i en rättvis och inkluderande omställning, är faciliteten ett lämpligt instrument för att bidra till unionens hantering av dessa nya utmaningar. Detta är också fallet mot bakgrund av unionens klimat- och miljölagstiftning och unionens internationella åtaganden, och särskilt Parisavtalet som antagits inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ EUT C 486, 21.12.2022, s. 185.

⁽²⁾ EUT C 333, 1.9.2022, s. 5.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 14 februari 2023 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 21 februari 2023.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241 av den 12 februari 2021 om inrättande av faciliteten för återhämtning och resiliens (EUT L 57, 18.2.2021, s. 17).

⁽⁵⁾ EUT L 282, 19.10.2016, s. 4.

- (3) I Versaillesförklaringen av den 10–11 mars 2022 uppmanade stats- och regeringscheferna kommissionen att senast i slutet av maj samma år föreslå en REPowerEU-plan för att gradvis minska unionens beroende av import av fossila bränslen från Ryssland, vilket senare upprepades i Europeiska rådets slutsatser av den 24–25 mars 2022. Det målet bör nås i god tid före 2030 på ett sätt som är förenligt med den europeiska gröna given som fastställs i kommissionens meddelande av den 11 december 2019 och med de klimatmål för 2030 och 2050 som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 ⁽⁶⁾.
- (4) Facilitetens förmåga att stödja reformer och investeringar som är avsedda att diversifiera energiförsörjningen, särskilt avseende fossila bränslen, och öka resiliensen, säkerheten och hållbarheten hos unionens energisystem och på så sätt bidra till ekonomiskt överkomlig energi och stärka unionens strategiska oberoende tillsammans med en öppen ekonomi, bör förbättras. För att uppnå dessa mål måste unionen öka energieffektiviteten och tillförlitligheten samt resiliensen hos överförings- och distributionsnäten, främja systemflexibilitet, minimera överbelastning, bland annat genom ökad nät- och ellagringskapacitet, främja digitalisering, säkerställa resilienta leveranskedjor, cybersäkerhet och skydd och klimatanpassning av all infrastruktur, samtidigt som det strategiska energiberoendet minskas.
- (5) I syfte att maximera komplementariteten, enhetligheten och samstämmigheten i unionens och medlemsstaternas politik och åtgärder för att främja oberoendet, tryggheten och hållbarheten hos unionens energiförsörjning bör dessa energirelaterade reformer och investeringar fastställas i ett särskilt *REPowerEU-kapitel* i planerna för återhämtning och resiliens.
- (6) Den effektiva omställningen till grön energi och den snabba minskningen av beroendet av energi från fossila bränslen på ett inkluderande sätt kräver åtgärder för att öka energieffektiviteten och energibesparingarna i byggnader och tillhörande kritisk energiinfrastruktur och för att snabbare fasa ut fossila bränslen inom industrin. Det är absolut nödvändigt att snabbt öka investeringarna i energieffektivitetsåtgärder, såsom användningen av hållbara och effektiva uppvärmnings- och kylningslösningar, som är ett effektivt sätt att möta några av de mest akuta utmaningarna när det gäller energiförsörjning och energikostnader. Därför bör stöd också ges till reformer och investeringar som ökar energieffektiviteten och fasar ut fossila bränslen från industrin, bland annat genom användning av koldioxidsnåla bränslen såsom koldioxidsnål vätgas, användning av förnybar vätgas och andra förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung, och ökar energibesparingar i medlemsstaternas ekonomier i linje med unionens energi- och klimatmål och rättsliga ram. Kommissionen bör särskilt uppmuntra medlemsstaterna att i sina REPowerEU-kapitel inkludera åtgärder till stöd för utfasningen av fossila bränslen i industrin.
- (7) Utfasningen av beroendet av import av ryska fossila bränslen förväntas leda till en minskning av unionens totala energiberoende. REPowerEU-kapiteln bör bidra till att öka och stärka unionens strategiska oberoende, utan att i alltför hög grad öka dess beroende av import av råvaror från tredjeländer.
- (8) Vid utarbetandet av planerna för återhämtning och resiliens och REPowerEU-kapiteln bör medlemsstaterna samordna sin ekonomiska politik på ett sådant sätt att de uppnår de mål för ekonomisk, social och territoriell sammanhållning som anges i artikel 174 i fördraget i syfte att minska skillnaderna mellan de olika regionernas utvecklingsnivåer och eftersläpningen i de minst gynnade regionerna, med särskild uppmärksamhet på avlägsna, perifera och isolerade områden och öar, som redan har ytterligare begränsningar.

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (europeisk klimatlag) (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1).

- (9) I syfte att maximera räckvidden för unionens insatser bör alla medlemsstater som lämnar in en plan för återhämtning och resiliens efter ikraftträdandet av denna förordning och som kräver användning av ytterligare finansiering i form av lån, eller, i enlighet med nya regler som ska fastställas enligt denna ändringsförordning, från auktionering av medel från utsläppshandelssystemet enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG ⁽⁷⁾ eller överföringar från den brexitjusteringsreserv som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1755 ⁽⁸⁾ vara skyldiga att inkludera ett REPowerEU-kapitel i sin plan för återhämtning och resiliens. I enlighet med den befintliga möjligheten att lämna in ett utkast till plan för återhämtning och resiliens enligt förordning (EU) 2021/241, och för att säkerställa ett korrekt utarbetande av REPowerEU-kapiteln kan medlemsstaterna lämna in ett utkast till REPowerEU-kapitel innan de lämnar in en ändrad plan för återhämtning och resiliens. Onödig administrativ börda bör undvikas.
- (10) REPowerEU-kapiteln bör omfatta nya reformer och investeringar som har inletts tidigast den 1 februari 2022, vilka bidrar till REPowerEU-målen och hanterar de kris effekter som orsakats av den senaste tidens geopolitiska händelser. Åtgärder som ingår i rådets redan antagna genomförandebeslut och som bidrar till REPowerEU-målen kan emellertid inkluderas i REPowerEU-kapitlet om den berörda medlemsstaten efter det att det högsta ekonomiska bidraget har uppdaterats omfattas av en minskning av dess högsta ekonomiska bidrag. I det fallet bör medlemsstaten kunna inkludera sådana åtgärder i REPowerEU-kapitlet upp till ett belopp av uppskattade kostnader motsvarande minskningen av det högsta ekonomiska bidraget.
- (11) En medlemsstat bör i sitt REPowerEU-kapitel kunna inkludera den utökade delen av åtgärder som ingår i rådets redan antagna genomförandebeslut tillsammans med motsvarande delmål och mål. En sådan utökning bör medföra en materiell förbättring av åtgärdernas ambitionsnivå, vilket återspeglas i utformningen av eller nivån på motsvarande delmål och mål, samtidigt som det byggs vidare på de åtgärder som ingår i rådets redan antagna genomförandebeslut.
- (12) En medlemsstat bör lämna in sitt REPowerEU-kapitel i form av ett tillägg till sin plan för återhämtning och resiliens. Ett REPowerEU-kapitel bör innehålla en förklaring av hur åtgärderna däri är förenliga med den berörda medlemsstatens insatser för att uppnå REPowerEU-målen, med beaktande av åtgärderna inbegripna i rådets redan antagna genomförandebeslut, samt en förklaring av det övergripande bidraget från dessa åtgärder och andra nationellt finansierade och unionsfinansierade förstärkande eller kompletterande åtgärder till REPowerEU-målen.
- (13) REPowerEU-kapiteln bör bland annat bidra till att öka andelen hållbar och förnybar energi i energimixen och till att hantera flaskhalsar i energiinfrastrukturen. Vad gäller naturgasinfrastrukturen bör reformerna och investeringarna i REPowerEU-kapiteln för att diversifiera försörjningen bort från Ryssland bygga på de behov som för närvarande identifieras i den bedömning som genomförs och godkänns av det europeiska nätverket av systemansvariga för överföringssystemen för gas, fastställas i en anda av solidaritet vad gäller försörjningstrygghet och ta hänsyn till den berörda medlemsstatens strategiska behov inom energitrygghet och förstärkta beredskapsåtgärder, inklusive energilagring, som vidtagits som en anpassning till nya geopolitiska hot, utan att undergräva det långsiktiga bidraget till den gröna omställningen.
- (14) Det bör införas ett lämpligt bedömningskriterium som kommissionen kan använda för att bedöma reformerna och investeringarna i REPowerEU-kapiteln och för att säkerställa att de är lämpliga för att uppnå de särskilda REPowerEU-målen. Betyget A bör krävas enligt det nya bedömningskriteriet som en förutsättning för kommissionens godkännande av planen för återhämtning och resiliens.

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1755 av den 6 oktober 2021 om inrättande av brexitjusteringsreserven (EUT L 357, 8.10.2021, s. 1).

- (15) Det är inte tillräckligt att investera i enbart infrastruktur och teknik för att säkerställa att beroendet av fossila bränslen minskas med tanke på den rådande bristen på arbetskraft och kompetens. I det sammanhanget är det redan möjligt att avsätta medel för omskolning och kompetenshöjning för att öka arbetskraftens gröna kompetens samt för forskning om och utveckling av innovativa lösningar med koppling till den gröna omställningen. Medlemsstaterna uppmantras att investera ytterligare i omskolning och kompetenshöjning, särskilt när det gäller grön kompetens och teknik och relaterad digital kompetens och teknik, för att säkerställa att ingen hamnar på efterkälken under den gröna omställningen. Om en medlemsstat i sitt REPowerEU-kapitel inkluderar åtgärder som rör omskolning och kompetenshöjning av människor, bör kommissionen överväga om sådana åtgärder avsevärt bidrar till att stödja en omskolning av arbetskraften till grön kompetens och tillhörande digital kompetens.
- (16) Mot bakgrund de ekonomiska och sociala effekterna av den nuvarande energikrisen, där ihållande höga och volatila energipriser förvärrar effekterna av covid-19-krisen genom att ytterligare öka den ekonomiska bördan för konsumenterna, särskilt för de mest utsatta, inbegripet hushåll med låga inkomster och för utsatta företag, inbegripet mikroföretag samt små och medelstora företag, och med beaktande av principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter bör REPowerEU-kapiteln också kunna innehålla åtgärder för att strukturellt bidra till hanteringen av energifattigdom genom långvariga reformer och investeringar. Reformerna och investeringarna som syftar till att bekämpa energifattigdom bör ge ett högre ekonomiskt stöd till energieffektivitetssystem, inbegripet genom särskilda finansieringsinstrument, strategier för ren energi och system för att minska energiefterfrågan för de hushåll och företag, inbegripet mikroföretag samt små och medelstora företag, som står inför allvarliga svårigheter på grund av höga energiräkningar.
- (17) Åtgärder som vidtas av medlemsstaterna för att minska energiefterfrågan bör ge incitament till investeringar i energibesparingar.
- (18) Tillämpningen av ett nytt regelverk gällande REPowerEU-kapiteln bör inte påverka något annat rättsligt krav i förordning (EU) 2021/241 om inte annat föreskrivs.
- (19) Planen för återhämtning och resiliens, inklusive REPowerEU-kapitlet, bör bidra till att på ett ändamålsenligt sätt ta itu med alla eller en betydande del av de utmaningar som identifierats i de relevanta landsspecifika rekommendationerna, inbegripet de landsspecifika rekommendationer som antogs under den europeiska planeringsperioden 2022 och som bland annat avser de energiutmaningar som medlemsstaterna står inför.
- (20) En effektiv omställning till grön energi och ett minskat energiberoende kräver betydande digitala investeringar. I linje med förordning (EU) 2021/241 bör medlemsstaterna förklara hur åtgärderna i planen för återhämtning och resiliens, inklusive åtgärderna i REPowerEU-kapitlet, förväntas bidra till den digitala omställningen och hantera de utmaningar som följer av den, och huruvida de motsvarar ett belopp som bidrar till det digitala målet baserat på metoden för digital märkning. Med tanke på den aldrig tidigare skådade brådskan och betydelsen av att ta itu med de energiutmaningar som unionen står inför bör reformerna och investeringarna i REPowerEU-kapitlet dock inte beaktas när planens totala tilldelning beräknas vid tillämpningen av det krav på digitala mål som fastställs i förordning (EU) 2021/241. Medlemsstaterna bör dock sträva efter att i största möjliga utsträckning inkludera åtgärder i REPowerEU-kapiteln vilka bidrar till det digitala målet grundat på metoden för digital märkning.

- (21) Långdragna administrativa förfaranden är några av de största hindren för utbyggnaden av förnybar energi. I dessa hinder ingår komplexiteten i de tillämpliga reglerna för urval av platser och administrativa tillstånd för projekt, komplexiteten och varaktigheten för bedömningen av projektens miljöpåverkan, problem med nätanslutning, och personalbegränsningar hos tillståndsgivande myndigheter eller nätoperatörer. Ytterligare förenkling och påskyndande av de administrativa tillståndsförfarandena för förnybar energi och tillhörande kraftnätsinfrastruktur krävs för att säkerställa att unionen uppnår sina energi- och klimatmål. Rekommendationer lämnades till medlemsstaterna inom ramen för den europeiska planeringsterminen 2022 för att skynda på utbyggnaden av förnybar energi. Såsom tillkännages i kommissionens meddelande av den 18 maj 2022 med titeln *REPowerEU-planen* har kommissionen föreslagit en ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001⁽⁹⁾ om energi från förnybara energikällor i syfte att införa ett snabbare tillståndsförfarande för förnybar energi. Dessutom har tillfälliga krisregler införts genom rådets förordning (EU) 2022/2577⁽¹⁰⁾ om fastställande av en ram för att påskynda utbyggnaden av förnybar energi.
- (22) Enligt artikel 18.4 q i förordning (EU) 2021/241 bör medlemsstaterna tillhandahålla en sammanfattning av den samrådsprocess som genomförts i enlighet med nationella rättsliga ramar, med lokala och regionala myndigheter, arbetsmarknadens parter och andra berörda parter som berörs av genomförandet av deras planer för återhämtning och resiliens. Detta samråd bör kompletteras för att ta upp reformer och investeringar som ska ingå i ett potentiellt REPowerEU-kapitel på ett sätt som ger berörda parter tillräckligt med tid för att reagera, samtidigt som det säkerställs att den berörda medlemsstaten skyndsamt slutför REPowerEU-kapitlet. Den uppdaterade sammanfattningen bör innehålla en redogörelse för de berörda parter som rådfrågats, en förklaring av resultatet av det kompletterande samrådet och en beskrivning av hur de synpunkter som inkommit från parterna återspeglades i REPowerEU-kapitlet.
- (23) Tillämpningen av principen "orsaka inte betydande skada" i den mening som avses i artikel 17 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852⁽¹¹⁾ (principen "orsaka inte betydande skada") är mycket viktig för att säkerställa att de reformer och investeringar som genomförs som en del av återhämtningen från covid-19-krisen genomförs på ett hållbart sätt. Den bör fortsätta att tillämpas på de reformer och investeringar som stöds av faciliteten, med ett riktat undantag för att skydda unionens akuta farhågor gällande energitryggheten. Med tanke på målet att diversifiera energiförsörjningen bort från ryska leverantörer bör de reformer och investeringar som anges i REPowerEU-kapitlet och som är nödvändiga för att förbättra energiinfrastruktur och energianläggningar för att omedelbart säkerställa försörjningstryggheten när det gäller gas vara berättigade till ekonomiskt stöd inom ramen för faciliteten även om de inte uppfyller principen "orsaka inte betydande skada". Oljeinfrastruktur och oljeanläggningar omfattas i regel inte av REPowerEU-kapitlet. Undantagsvis bör en medlemsstat som på grund av sitt särskilda beroende av råolja och sitt geografiska läge fram till och med den här ändringsförordningens ikraftträdande omfattas av det exceptionella och tillfälliga undantaget i artikel 3m.4 i rådets förordning (EU) nr 833/2014⁽¹²⁾ kunna inkludera oljeinfrastruktur och oljeanläggningar som är nödvändiga för att säkerställa den omedelbara försörjningstryggheten i REPowerEU-kapitlet.

Kommissionen bör bedöma huruvida åtgärder som förväntas tillfredsställa det omedelbara behovet av trygg energiförsörjning berättigar till undantag från principen "orsaka inte betydande skada". Vid denna bedömning bör kommissionen bland annat beakta riskerna för inlåsnings effekter och bristen på renare samt tekniskt och ekonomiskt genomförbara alternativ som skulle kunna påbörjas inom en jämförbar tidsram. En sådan bedömning bör vara proportionell och beakta hur brådskande uppnåendet av REPowerEU-målen är. I tveksamma fall bör kommissionen kunna begära att medlemsstaterna tillhandahåller relevant information som underlag till bedömningen. Utvärderingen av renare alternativ bör utföras inom rimliga gränser.

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).

⁽¹⁰⁾ Rådets förordning (EU) 2022/2577 av den 22 december 2022 om fastställande av en ram för att påskynda utbyggnaden av förnybar energi (EUT L 335, 29.12.2022, s. 36).

⁽¹¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13).

⁽¹²⁾ Rådets förordning (EU) nr 833/2014 av den 31 juli 2014 om restriktiva åtgärder mot bakgrund av Rysslands åtgärder som destabiliserar situationen i Ukraina (EUT L 229, 31.7.2014, s. 1).

- (24) Alla åtgärder i planerna för återhämtning och resiliens bör vidtas i enlighet med unionens och medlemsstaternas tillämpliga miljölagstiftning, särskilt vad gäller miljökonsekvensbedömningar och naturskydd. För åtgärder som omfattas av undantaget från principen "orsaka inte betydande skada" bör medlemsstaterna göra tillfredsställande ansträngningar för att när så är möjligt begränsa den potentiella skadan för miljömål i den mening som avses i artikel 17 i förordning (EU) 2020/852 och för att begränsa skadan, genom andra åtgärder, inbegripet åtgärderna i REPowerEU-kapiteln.
- (25) REPowerEU-kapiteln bör vara förenliga med medlemsstaternas nationella energi- och klimatplaner och med de klimatmål för unionen som fastställs i förordning (EU) 2021/1119.
- (26) Faciliteten återspeglar den europeiska gröna given som Europas strategi för hållbar tillväxt och vikten av att ta itu med klimatförändringarna i linje med unionens åtaganden att genomföra Parisavtalet och Förenta nationernas mål för hållbar utveckling; faciliteten ska bidra till att integrera klimatfrågor och miljömässig hållbarhet och till att uppnå det övergripande målet att 30 % av utgifterna i unionens budget ska stödja klimatmålen. I det syftet bör de åtgärder som stöds genom faciliteten och som ingår i planerna för återhämtning och resiliens i medlemsstaterna bidra till den gröna omställningen, inbegripet den biologiska mångfalden, eller till att ta itu med de utmaningar som följer av den, och bör motsvara ett belopp som utgör minst 37 % av det totala anslaget för planen för återhämtning och resiliens och minst 37 % av den uppskattade totala kostnaden för de åtgärder som ingår i REPowerEU-kapitlet baserat på den metod för klimatspårning som anges i bilaga VI till förordning (EU) 2021/241. Den metoden bör användas i enlighet med detta för åtgärder som inte direkt kan hänföras till ett insatsområde som förtecknas i den bilagan. Om den berörda medlemsstaten och kommissionen enas, bör det vara möjligt att öka koefficienterna för stödet till klimatmålen till 40 % eller 100 % för enskilda investeringar, vilket förklaras i planen för återhämtning och resiliens, för att ta hänsyn till kompletterande reformåtgärder som på ett trovärdigt sätt ökar deras inverkan på klimatmålen. I det syftet bör det vara möjligt att öka koefficienterna för stöd till klimatmålen upp till ett totalt belopp på 3 % av tilldelningen för planen för återhämtning och resiliens för enskilda investeringar. Faciliteten bör stödja verksamhet som till fullo respekterar unionens normer och prioriteringar för klimat och miljö och principen "orsaka inte betydande skada".
- (27) Medlemsstaterna bör i tillämpliga fall i REPowerEU-kapiteln inkludera åtgärder som har en dimension eller verkan som är gränsöverskridande eller omfattar flera länder, i enlighet med kommissionens senaste behovsbedömning, och som bland annat bidrar till att skapa ett europeiskt mervärde. Det bör också beaktas att åtgärder som genomförs i en medlemsstat kan få spridningseffekter i andra medlemsstater. Kommissionen bör underlätta samarbete mellan medlemsstaterna så tidigt som möjligt i syfte att utveckla åtgärder som har en dimension eller verkan som är gränsöverskridande eller omfattar flera länder som ska ingå i REPowerEU-kapiteln. Medlemsstaterna bör sträva efter att säkerställa att dessa åtgärder omfattar ett belopp som motsvarar minst 30 % av de uppskattade kostnaderna för åtgärderna i REPowerEU-kapitlet. Utöver åtgärder med en dimension som är gränsöverskridande eller omfattar flera länder bör åtgärder på nationell nivå som bidrar till att trygga energiförsörjningen i unionen som helhet i linje med REPowerEU-målen, särskilt när det gäller att åtgärda befintliga flaskhalsar i fråga om överföring, distribution och lagring av energi, i enlighet med kommissionens senaste behovsbedömning, vilket ökar potentialen för gränsöverskridande flöden mellan medlemsstaterna anses ha en dimension eller verkan som är gränsöverskridande eller omfattar flera länder. Åtgärder som minskar beroendet av fossila bränslen och minskar energiefterfrågan bör också anses ha en positiv gränsöverskridande verkan eftersom de frigör ytterligare kapacitet eller försörjning för andra medlemsstater.
- (28) Det bör införas ett lämpligt bedömningskriterium som kommissionen kan använda för att bedöma reformernas och investeringarnas gränsöverskridande effekt eller effekt på flera länder i REPowerEU-kapiteln.

- (29) Ytterligare incitament bör ges för att få medlemsstaterna att begära lånestöd, i syfte att säkerställa att medlemsstaterna utnyttjar de tillgängliga medlen samtidigt som principerna om likabehandling, solidaritet, proportionalitet och öppenhet iakttas. I det syftet bör medlemsstaterna senast 30 dagar efter ikraftträdandet av denna förordning så tydligt som möjligt meddela kommissionen om huruvida de har för avsikt att lämna in en begäran om lånestöd. Kommissionen bör för Europaparlamentet och rådet samtidigt, på lika villkor och utan onödigt dröjsmål lägga fram en översikt över medlemsstaternas avsikter och det föreslagna fortsatta arbetet med fördelningen av tillgängliga medel. Underrättelsen om en avsikt bör inte påverka medlemsstaternas möjlighet att begära lånestöd till och med den 31 augusti 2023 i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) 2021/241, inbegripet när det gäller begäranden som överstiger 6,8 % av deras bruttonationalinkomst (BNI) där de relevanta villkoren är tillämpliga. Detta bör inte heller påverka kommissionens möjlighet att ingå motsvarande låneavtal efter det att rådets relevanta genomförandebeslut har antagits.
- (30) Medlemsstaterna uppmanas att lämna in REPowerEU-kapiteln så snart som möjligt och helst senast två månader efter den dag då denna ändringsförordning träder i kraft. I enlighet med artikel 19.1 i förordning (EU) 2021/241 bör kommissionen bedöma den ändrade planen för återhämtning och resiliens som medlemsstaten har lämnat in inom två månader och lägga fram ett förslag till rådets genomförandebeslut. Med tanke på de brådskande de utmaningar som medlemsstaterna står inför, bör kommissionen sträva efter att slutföra bedömningen av de ändrade planerna för återhämtning och resiliens utan onödigt dröjsmål.
- (31) För att uppmuntra till en hög ambitionsnivå för reformer och investeringar som ska ingå i REPowerEU-kapitlet bör dessutom nya särskilda finansieringskällor tillhandahållas.
- (32) Genom rådets förordning (EU) 2022/1854 ⁽¹³⁾ införs ett tillfälligt solidaritetsbidrag för unionsföretag och fasta driftställen med verksamhet inom råpetroleum-, naturgas-, kol- och raffinaderisektorerna som är tillämpligt i alla medlemsstater. Medlemsstaterna uppmanas att använda en del av intäkterna från det tillfälliga bidraget till att främja synergier och komplementaritet med reformer och investeringar i sina REPowerEU-kapitel på ett enhetligt sätt, i syfte att finansiera åtgärder som genomförs på nationell nivå i enlighet med REPowerEU-målen.
- (33) Den aktuella ekonomiska och geopolitiska situationen kräver att unionen mobiliserar tillgängliga medel för att snabbt diversifiera unionens energiförsörjning och minska beroendet av fossila bränslen före 2030. Mot bakgrund av detta bör direktiv 2003/87/EG göra det möjligt att under exceptionella omständigheter genom auktionering tillgängliggöra en andel utsläppsrätter från innovationsfonden och en andel utsläppsrätter som tilldelats medlemsstaterna, utom utsläppsrätter som fördelats av solidaritets-, tillväxts- och sammankopplingshänsyn, och att styra inkomster till reformer och investeringar som bidrar till REPowerEU-målen, inom ramen för faciliteten. Auktioneringen av utsläppsrätter från innovationsfonden och utsläppsrätter som tilldelats medlemsstaterna bör också tidigareläggas. En andel utsläppsrätter ur reserven för marknadsstabilitet som annars skulle ogiltigförklaras bör användas till att komplettera innovationsfonden.
- (34) I samband med unionens krisintervention för att komma till rätta med de höga energipriserna till följd av effekterna av Rysslands anfallskrig mot Ukraina bör riktade och extraordinära tillfälliga åtgärder enligt den sammanhållningspolitiska ram för 2014–2020 som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 ⁽¹⁴⁾ genom en flexibel användning av medel från Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Europeiska socialfonden (ESF) och Sammanhållningsfonden hjälpa små och medelstora företag som påverkas särskilt mycket av höjda energipriser samt utsatta hushåll att täcka energikostnader som ådragits och betalats från och med den 1 februari 2022. Sådant stöd är helt i linje med REPowerEU-målen.

⁽¹³⁾ Rådets förordning (EU) 2022/1854 av den 6 oktober 2022 om en krisintervention för att komma till rätta med de höga energipriserna (EUT L 261 I, 7.10.2022, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 320).

- (35) I synnerhet Eruf bör i undantagsfall användas för att ge stöd i form av rörelsekapital till små och medelstora företag som påverkas särskilt mycket av höjda energipriser. Stöd till små och medelstora företag som påverkas särskilt mycket av höjda energipriser bör vara proportionellt och förenligt med tillämpliga regler för statligt stöd. Dessutom bör ESF i undantagsfall användas för att ge stöd till utsatta hushåll, såsom dessa definieras i nationella regler, för att hjälpa dem att täcka sina energikostnader även i avsaknad av åtgärder som ökar anställbarheten för de människor som får stöd, dvs. aktiva åtgärder. Dessa är exceptionella åtgärder som är absolut nödvändiga för att hantera energikrisen till följd av Rysslands anfallskrig mot Ukraina. De säkerställer att människor som får stöd har tillgång till grundläggande tjänster och bidrar också därigenom till omständigheter som bidrar till god hälsa som är nödvändiga för att delta på arbetsmarknaden. Stöd kan ges från Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden utan åtskillnad. Utöver ESF bör det dessutom vara möjligt att använda Eruf och Sammanhållningsfonden för att stödja behållandet av arbetstillfällen genom system för korttidsarbete och likvärdiga system, inbegripet stöd till egenföretagare. Sådana system syftar till att skydda anställda och egenföretagare mot risken för arbetslöshet. De medel som anslås till sådana system ska endast användas för att stödja arbetstagare och egenföretagare. Unionsstöd till sådana system för korttidsarbete och likvärdiga system bör vara tidsbegränsat. Det bör också vara möjligt att använda de React-EU-medel som anges i artikel 92a i förordning (EU) nr 1303/2013 för dessa tre typer av stöd för att stärka medlemsstaternas pågående ansträngningar för en resilient återhämtning i sina ekonomier efter covid-19-krisen.
- (36) Särskilda programplaneringsarrangemang bör göra det möjligt att öronmärka medel inom särskilda insatsområden och bidra till särskilda investeringsprioriteringar. För att medlemsstaterna ska få ett betydande stöd i sina insatser för att begränsa konsekvenserna av energikrisen bör de i undantagsfall omfattas av en medfinansieringsgrad på 100 %, som ska tillämpas på de särskilda insatsområdena för operativa program som uteslutande tillhandahåller sådant stöd fram till slutet av programperioden 2014–2020. Dessa begränsade och riktade åtgärder bör komplettera strukturåtgärderna inom ramen för sammanhållningspolitiken till stöd för produktion av ren energi och främjande av energieffektivitet. För att ta hänsyn till unionens budgetbegränsningar bör kommissionens utbetalningar till sådana insatser inom ramen för de särskilda prioriteringarna vara högst 5 000 000 000 EUR 2023.
- (37) För att ge medlemsstaterna och regionerna tillräcklig flexibilitet att hantera de nya utmaningarna bör Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060 ⁽¹⁵⁾ ändras så att medlemsstaterna får möjlighet att begära upp till 7,5 % av medlen inom ramen för Eruf, Europeiska socialfonden+ och Sammanhållningsfonden för att bidra till REPowerEU-målen. Dessa fonder bör kunna stödja REPowerEU-mål om ett sådant stöd omfattas av den berörda fondens tillämpningsområde, bidrar till dess specifika mål och är förenligt med reglerna i förordning (EU) 2021/1060 och de fondspecifika förordningarna, inbegripet principen ”orsaka inte betydande skada”.
- (38) Medlemsstaterna bör kunna överföra hela eller delar av sina preliminära anslag från medlen i brexitjusteringsreserven till faciliteten. Covid-19-krisen, som har förvärrats av hotet mot unionens energitrygghet, har förstärkt de negativa återverkningarna av Förenade kungarikets utträde ur unionen i medlemsstater, inbegripet deras regioner och lokalsamhällen, och sektorer, särskilt i de som drabbas hårdast av utträdet. De åtgärder som ska finansieras inom ramen för brexitjusteringsreserven och de reformer och investeringar som ska finansieras inom ramen för faciliteten kan tjäna liknande syften och ha ett liknande innehåll. Både brexitjusteringsreserven och faciliteten har som yttersta syfte att mildra de negativa effekterna på den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen. I detta sammanhang, även om reformer och investeringar inom ramen för faciliteten i första hand syftar till att hantera pandemins ekonomiska konsekvenser, kan de också bidra till att motverka oförutsedda och negativa

⁽¹⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060 av den 24 juni 2021 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+, Sammanhållningsfonden, Fonden för en rättvis omställning och Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden samt finansiella regler för dessa och för Asyl-, migrations- och integrationsfonden, Fonden för inre säkerhet samt instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik (EUT L 231, 30.6.2021, s. 159).

konsekvenser i de medlemsstater och sektorer som drabbas hårdast av brexit. Slutligen överskrider de uppförda åtagande- och betalningsbemyndigandena inom både brexitjusteringsreserven och faciliteten taken i den fleråriga budgetramen. I detta scenario, och med tanke på de störningar på den globala energimarknaden som har förorsakats av den senaste tidens geopolitiska utveckling, är det lämpligt att ge medlemsstaterna flexibilitet genom att tillåta överföringar från brexitjusteringsreserven till faciliteten, vilket kommer att göra det möjligt att tillgodose målen för bådadera och i slutändan uppnå ekonomisk, social och territoriell sammanhållning.

- (39) Utbetalningar av ytterligare finansiering till medlemsstater som inkluderar ett REPowerEU-kapitel i sin plan för återhämtning och resiliens bör göras enligt reglerna för faciliteten till och med slutet av 2026.
- (40) En begäran som lämnats i en plan för återhämtning och resiliens om särskild finansiering, inklusive en tilldelning från auktioneringen av utsläppsrätter inom utsläppshandelssystemet enligt direktiv 2003/87/EG och överföringar av tillgångar från Eruf, Europeiska socialfonden eller sammanhållningsfonden vilka regleras av artikel 26 i förordning (EU) 2021/1060 samt överföring av resurser från brexitjusteringsreserven, för åtgärder som ingår i ett REPowerEU-kapitel, bör återspegla ett större ekonomiskt behov kopplat till reformer och investeringar i det kapitlet.
- (41) För att säkerställa att det ekonomiska stödet tidigareläggs för att bättre kunna hantera den nuvarande energikrisen bör på en medlemsstats begäran, ett belopp av den ytterligare finansiering som krävs för att finansiera åtgärder i en medlemsstats REPowerEU-kapitel, som ska lämnas in tillsammans med REPowerEU-kapitlet i en ändrad plan för återhämtning och resiliens, kunna betalas ut i form av två utbetalningar av förfinansiering.

Kommissionen bör i möjligaste mån göra den första utbetalningen av förfinansiering inom två månader efter det att kommissionen ingår det rättsliga åtagande avseende förordning (EU) 2021/241 och den andra utbetalningen inom tolv månader efter det att rådets genomförandebeslut om godkännande av bedömningen av planen för återhämtning och resiliens innehållande ett REPowerEU-kapitel har trätt i kraft. Dessa betalningar bör göras under förutsättning att det finns tillgängliga medel, särskilt tillgängligheten av medel från NextGenerationEU-kontot, medel som godkänts i unionens årliga budget och intäkter från auktionering av utsläppsrätter inom utsläppshandelssystemet enligt direktiv 2003/87/EG och faktisk förhandsöverföring av medel från program med delad förvaltning, om så begärs.

- (42) För att respektera den fleråriga budgetramens betalningstak bör ett tak fastställas för utbetalningar som motsvarar förfinansieringen av de belopp som överförs enligt förordning (EU) 2021/1060.
- (43) Kommissionen bör övervaka genomförandet av de reformer och investeringar som beskrivs i REPowerEU-kapitlet och deras bidrag till REPowerEU-målen, och tillhandahålla information avseende detta, särskilt genom utbyten under dialogen om återhämtning och resiliens, genom rapportering i resultatavslutningen för återhämtning och resiliens och genom ett särskilt avsnitt i den årsrapport som ska läggas fram för Europaparlamentet och rådet.
- (44) Den senaste tidens geopolitiska händelser har i hög grad påverkat priserna på energi, livsmedel och byggmaterial och har även orsakat brister i de globala leveranskedjorna, lett till ökad inflation och skapat nya utmaningar, bland annat risk för energifattigdom och högre levnadskostnader. Ett svar på de utmaningarna skulle kunna krävas. Det skulle kunna vara att denna utveckling har en direkt inverkan på kapaciteten att genomföra åtgärderna i planerna för återhämtning och resiliens. I den utsträckning medlemsstaterna kan visa att detta innebär att ett visst delmål eller mål helt eller delvis inte längre kan uppnås bör sådana situationer kunna åberopas som objektiva omständigheter enligt förordning (EU) 2021/241. I den utsträckning medlemsstaterna kan visa att uppnåendet av ett visst delmål eller mål står i strid med uppnåendet av REPowerEU-målen skulle dessutom även sådana situationer kunna åberopas som objektiva omständigheter enligt den förordningen. En begäran om ändring bör inte heller försvåra det övergripande genomförandet av planerna för återhämtning och resiliens, inbegripet medlemsstaternas reform- och investeringsinsatser.

- (45) Förordningarna (EU) 2021/241, (EU) nr 1303/2013, (EU) 2021/1060 och (EU) 2021/1755 samt direktiv 2003/87/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (46) För att snabbt kunna tillämpa de åtgärder som föreskrivs i denna förordning bör den träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av förordning (EU) 2021/241

Förordning (EU) 2021/241 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 4.1 ska ersättas med följande:

"1. I linje med de sex pelare som avses i artikel 3 i denna förordning och med den enhetlighet och de synergier som de genererar, inom ramen för covid-19-krisen, ska det allmänna målet för faciliteten vara att främja unionens ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållning genom att förbättra medlemsstaternas resiliens, krisberedskap, anpassningsförmåga och tillväxtpotential, lindra krisens sociala och ekonomiska konsekvenser – särskilt för kvinnor, genom att bidra till genomförandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter, genom att stödja den gröna omställningen, genom att bidra till uppnåendet av unionens klimatmål för 2030, som fastställs i artikel 2.11 i förordning (EU) 2018/1999, uppfylla målet om ett klimatneutralt EU senast 2050 och den digitala omställningen, och genom att öka resiliensen, säkerheten och hållbarheten hos unionens energisystem genom den nödvändiga minskningen av beroendet av fossila bränslen och diversifieringen av energiförsörjningen på unionsnivå, inbegripet genom att öka användningen av förnybar energi, energieffektiviteten och energilagringsskapaciteten, och på så sätt bidra till uppåtgående ekonomisk och social konvergens, återställa och främja hållbar tillväxt i och integrering av unionens ekonomier, främja skapande av sysselsättning av god kvalitet och bidra till unionens strategiska autonomi såväl som en öppen ekonomi samt skapa europeiskt mervärde."

2. I artikel 5 ska punkt 2 ersättas med följande:

"2. Faciliteten ska endast stödja åtgärder som respekterar principen "orsaka inte betydande skada" som också ska tillämpas på de åtgärder som ingår i REPowerEU-kapitlet, såvida inte annat anges i denna förordning."

3. Artikel 14 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 3 ska följande led läggas till:

"d) i tillämpliga fall, reformer och investeringar i enlighet med artikel 21c."

- b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Lånestödet till den berörda medlemsstatens plan för återhämtning och resiliens får inte vara högre än differensen mellan den totala kostnaden för planen för återhämtning och resiliens, i förekommande fall med ändringar, och det högsta ekonomiska bidraget enligt artikel 11, inklusive, i förekommande fall, de inkomster som avses i artikel 21a samt medel som har överförts från program med delad förvaltning."

- c) Punkt 6 ska ersättas med följande:

"6. Genom undantag från punkt 5 får lånestödets belopp i undantagsfall ökas, under förutsättning att det finns tillgängliga medel, med hänsyn till den ansökande medlemsstatens behov samt begäranden om lånestöd som andra medlemsstater redan har lämnat in eller planerar att lämna in, och med tillämpning av principerna om likabehandling, solidaritet, proportionalitet och öppenhet. För att främja tillämpningen av dessa principer ska medlemsstaterna senast den 31 mars 2023 underrätta kommissionen om huruvida de har för avsikt att begära lånestöd. Kommissionen ska samtidigt, på lika villkor och utan onödigt dröjsmål för Europaparlamentet och rådet lägga fram en översikt över medlemsstaternas avsikter och det föreslagna fortsatta arbetet med fördelningen av tillgängliga medel. Den underrättelsen om avsikt att begära lånestöd ska inte påverka medlemsstaternas möjlighet att begära lånestöd till och med den 31 augusti 2023, inbegripet när det gäller begäranden som överstiger 6,8 % av BNI där de relevanta villkoren är tillämpliga. Det ska inte heller påverka ingåendet av motsvarande låneavtal efter det att rådets relevanta genomförandebeslut har antagits."

4. Artikel 17.2 ska ersättas med följande:

"2. Åtgärder som har inletts den 1 februari 2020 eller senare ska vara berättigade till finansiering, under förutsättning att de uppfyller kraven i denna förordning.

Nya reformer och investeringar som avses i artikel 21c.1 ska emellertid endast vara berättigade till finansiering om de inletts tidigast den 1 februari 2022."

5. Artikel 18.4 ska ändras på följande sätt:

a) Följande led ska införas:

"ca) En förklaring av hur REPowerEU-kapitlet bidrar till att hantera energifattigdomen, inklusive, i relevanta fall, till att på ett lämpligt sätt prioritera behoven hos dem som påverkas av energifattigdom samt till att minska sårbarheterna under de kommande vintersäsongerna."

b) Led e ska ersättas med följande:

"e) En kvalitativ förklaring av hur åtgärderna i planen för återhämtning och resiliens förväntas bidra till den gröna omställningen, inbegripet biologisk mångfald, eller till att ta itu med de utmaningar som följer av den, om de står för ett belopp som motsvarar minst 37 % av den totala tilldelningen av planen för återhämtning och resiliens och om åtgärder av den typen i REPowerEU-kapitlet står för ett belopp som motsvarar minst 37 % av den uppskattade totala kostnaden för de åtgärder som ingår i det kapitlet, baserat på den metod för klimatspårning som anges i bilaga VI. Den metoden ska användas i enlighet därmed för åtgärder som inte direkt kan hänföras till ett av insatsområdena i bilaga VI. Koefficienterna för stöd till klimatmålen får höjas upp till ett totalt belopp på 3 % av tilldelningen av planen för återhämtning och resiliens för enskilda investeringar för att ta hänsyn till kompletterande reformåtgärder som på ett trovärdigt sätt ökar deras inverkan på klimatmålen enligt förklaringen i planen för återhämtning och resiliens."

c) Led h ska ersättas med följande:

"h) Information om huruvida de åtgärder som ingår i planen för återhämtning och resiliens omfattar gränsöverskridande projekt eller projekt som omfattar flera länder, en förklaring av hur de relevanta åtgärderna i REPowerEU-kapitlet, inbegripet de åtgärder som syftar till att ta itu med utmaningar som har identifierats i kommissionens senaste behovsbedömning, har en dimension eller verkan som är gränsöverskridande eller omfattar flera länder och ett angivande av huruvida de totala kostnaderna för dessa åtgärder står för ett belopp som motsvarar minst 30 % av de uppskattade kostnaderna för REPowerEU-kapitlet."

d) Led q ska ersättas med följande:

"q) En sammanfattning av den samrådsprocess som i enlighet med den nationella rättsliga ramen har genomförts med lokala och regionala myndigheter, arbetsmarknadens parter, det civila samhällets organisationer, ungdomsorganisationer och andra berörda parter, för utarbetandet och, när så är möjligt, genomförandet av planen för återhämtning och resiliens och hur intressenternas synpunkter återspeglas i planen för återhämtning och resiliens, där den sammanfattningen ska kompletteras, när ett REPowerEU-kapitel har inkluderats, genom att ange vilka berörda parter som rådfrågats, resultaten av samrådsprocessen och med en beskrivning av hur de mottagna synpunkterna återspeglades däri."

6. Artikel 19.3 ska ändras på följande sätt:

a) Följande led ska införas:

"da) Om REPowerEU-kapitlet omfattar reformer och investeringar enligt artikel 21c vilka bidrar effektivt till energitrygghet, diversifieringen av unionens energiförsörjning, en ökning av användningen av förnybar energi och energieffektiviteten, en ökning av energilagringsskapaciteten eller till den nödvändiga minskningen av beroendet av fossila bränslen före 2030.

db) Om REPowerEU-kapitlet omfattar reformer och investeringar enligt artikel 21c.2 vilka förväntas ha en dimension eller verkan som är gränsöverskridande eller omfattar flera länder."

b) Led e ska ersättas med följande:

"e) Om planen för återhämtning och resiliens innehåller åtgärder som effektivt bidrar till den gröna omställningen, inbegripet biologisk mångfald, eller till att ta itu med de utmaningar som följer av den, om de står för ett belopp som motsvarar minst 37 % av den totala tilldelningen av planen för återhämtning och resiliens och om sådana åtgärder i REPowerEU-kapitlet står för ett belopp som motsvarar minst 37 % av den uppskattade totala kostnaden för de åtgärder som ingår i det kapitlet, baserat på den metod för klimatspårning som anges i bilaga VI. Metoden ska användas i enlighet med detta för åtgärder som inte direkt kan hänföras till ett insatsområde som förtecknas i bilaga VI. Koefficienterna för stöd till klimatmålen får höjas upp till ett totalt belopp på 3 % av tilldelningen av planen för återhämtning och resiliens för enskilda investeringar för att ta hänsyn till kompletterande reformåtgärder som på ett trovärdigt sätt ökar deras inverkan på klimatmålen, efter överenskommelse med kommissionen."

7. I artikel 20.5 ska följande led införas:

"ca) En sammanfattning av de åtgärder som föreslås i REPowerEU-kapitlet som har en dimension eller verkan som är gränsöverskridande eller omfattar flera länder, inbegripet de åtgärder som syftar till att ta itu med utmaningar som har identifierats i kommissionens senaste behovsbedömning; om de uppskattade kostnaderna för dessa åtgärder står för ett belopp som motsvarar mindre än 30 % av de uppskattade kostnaderna för alla åtgärder som ingår i REPowerEU-kapitlet, en förklaring av skälen därtill, särskilt en beskrivning av hur andra åtgärder som ingår i REPowerEU-kapitlet bättre uppfyller de mål som anges i artikel 21c.3 eller att det inte finns tillräckligt många tillgängliga realistiska projekt med en dimension eller verkan som är gränsöverskridande eller omfattar flera länder, särskilt med tanke på facilitetens livslängd."

8. Efter kapitel III ska följande kapitel införas:

"Kapitel IIIa

REPowerEU

Artikel 21a

Inkomster från utsläppshandelssystemet enligt direktiv 2003/87/EG

1. 20 000 000 000 EUR i löpande priser, som erhållits i enlighet med artikel 10e i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG (*), ska göras tillgängliga i form av kompletterande icke återbetalningspliktigt stöd inom ramen för faciliteten för genomförande enligt denna förordning för att göra unionens energisystem mer resilient genom att minska beroendet av fossila bränslen och diversifiera energiförsörjningen på unionsnivå. Enligt artikel 10e i direktiv 2003/87/EG ska dessa belopp utgöra externa inkomster avsatta för särskilda ändamål i enlighet med artikel 21.5 i budgetförordningen.

2. Den andel av beloppet enligt punkt 1 som är tillgänglig för varje medlemsstat ska beräknas på grundval av indikatorerna enligt metoden i bilaga IVa.

3. Beloppet enligt punkt 1 ska enbart tilldelas för de åtgärder som avses artikel 21c, med undantag av de åtgärder som avses artikel 21c.3 a. Det får också täcka de utgifter som avses i artikel 6.2.

4. Åtagandebemyndiganden som täcker beloppet enligt punkt 1 ska automatiskt göras tillgängliga för det beloppet från och med den 1 mars 2023.

5. Varje medlemsstat får lämna in en begäran till kommissionen om tilldelning av ett belopp som inte överstiger dess andel, genom att i sin plan inkludera de reformer och investeringar som avses i artikel 21c och ange de skattade kostnaderna för dessa.

6. I rådets genomförandebeslut som antas enligt artikel 20.1 ska fastställas det inkomstbelopp som avses i punkt 1 i den här artikeln och som tilldelas medlemsstaten efter inlämnande av en begäran enligt punkt 5 i den här artikeln. Det motsvarande beloppet ska betalas ut i delbetalningar i enlighet med artikel 24, under förutsättning att det finns medel tillgängliga, när den berörda medlemsstaten på ett tillfredsställande sätt har uppnått de delmål och mål som fastställts för genomförandet av de åtgärder som avses i artikel 21c.

Artikel 21b

Medel från program med delad förvaltning till stöd för REPowerEU-målen

1. Inom ramen för de medel som tilldelas dem får medlemsstaterna enligt förordningen om gemensamma bestämmelser 2021–2027 begära stöd för målen i artikel 21c.3 i den här förordningen från program som får stöd från Europeiska regional utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+ och Sammanhållningsfonden, med förbehåll för de villkor som fastställs i artikel 26a i förordningen om gemensamma bestämmelser 2021–2027 och de fondspecifika förordningarna. Sådant stöd ska genomföras i enlighet med förordningen om gemensamma bestämmelser 2021–2027 och de fondspecifika förordningarna.

2. Medel får överföras enligt artikel 4a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1755 (**) för att stödja de åtgärder som avses i artikel 21c i den här förordningen.

Artikel 21c

REPowerEU-kapitlen i planerna för återhämtning och resiliens

1. Planerna för återhämtning och resiliens som lämnas in till kommissionen efter den 1 mars 2023 och som kräver användning av ytterligare finansiering enligt artikel 14, 21a eller 21b ska innehålla ett REPowerEU-kapitel med en beskrivning av åtgärder och motsvarande delmål och mål. Åtgärderna i REPowerEU-kapitlet ska antingen bestå av nya reformer och investeringar som har inletts den 1 februari 2022 eller senare, eller av den utökade delen av reformer och investeringar som ingår i det redan antagna genomförandebeslutet av rådet avseende den berörda medlemsstaten.

2. Genom undantag från punkt 1 får medlemsstater som omfattas av en minskning av det högsta ekonomiska bidraget i enlighet med artikel 11.2 i REPowerEU-kapitlen även inkludera sådana åtgärder som avses i de redan antagna genomförandebesluten av rådet utan att åtgärderna utökas, upp till ett belopp av uppskattade kostnader som motsvarar den minskningen.

3. Reformerna och investeringarna i REPowerEU-kapitlet ska syfta till att bidra till minst ett av följande mål:

- a) Att förbättra energiinfrastruktur och energianläggningar för att omedelbart säkerställa försörjningsstryggheten när det gäller gas, inbegripet flytande naturgas, särskilt för att diversifiera försörjningen i hela unionens intresse; åtgärder som rör oljeinfrastruktur och oljeanläggningar som är nödvändiga för att omedelbart säkerställa försörjningsstryggheten får inkluderas i REPowerEU-kapitlet för en medlemsstat enbart om denna medlemsstat senast den 1 mars 2023 på grund av sitt särskilda beroende av råolja och sitt geografiska läge har varit föremål för det exceptionella och tillfälliga undantaget i artikel 3m.4 i förordning (EU) nr 833/2014.
- b) Att främja energieffektivitet i byggnader och kritisk energiinfrastruktur, fasa ut fossila bränslen i industrin, öka produktionen och användningen av hållbar biometan och förnybar eller fossilfri vätgas och öka andelen och påskynda utbyggnaden av förnybar energi.
- c) Att hantera energifattigdom.
- d) Att skapa incitament till att minska energiefterfrågan.

- e) Att ta itu med interna och gränsöverskridande flaskhalsar i energiöverföringen och energidistributionen, stödja lagring av el och påskynda integreringen av förnybara energikällor samt stödja transporter med nollutsläpp och infrastruktur för dessa, inklusive järnvägar.
- f) Att stödja målen i leden a–e genom en påskyndad omskolning för att öka arbetskraftens gröna kompetens och därtill hörandedigitala färdigheter samt genom stöd till värdekedjorna för råvaror av avgörande betydelse och kritisk teknik med koppling till den gröna omställningen.

4. REPowerEU-kapitlet ska också innehålla en förklaring av hur åtgärderna i det kapitlet är förenliga med den berörda medlemsstatens insatser för att uppnå de mål som avses i punkt 3, med beaktande av åtgärderna som inbegrips i det redan antagna genomförandebeslutet av rådet, samt en förklaring av det övergripande bidraget från dessa åtgärder och från andra nationella och unionsfinansierade förstärkande eller kompletterande åtgärder till dessa mål.

5. De uppskattade kostnaderna för reformerna och investeringarna i REPowerEU-kapitlet ska inte beaktas vid beräkningen av den totala tilldelningen för planen för återhämtning och resiliens enligt artiklarna 18.4 f och 19.3 f.

6. Genom undantag från artikel 5.2 samt artiklarna 17.4, 18.4 d och 19.3 d ska principen ”orsaka inte betydande skada” inte vara tillämplig på reformer och investeringar enligt punkt 3 a i den här artikeln, med förbehåll för en positiv bedömning från kommissionen att följande krav är uppfyllda:

- a) Åtgärden är nödvändig och proportionell med tanke på ett omedelbart säkerställande av försörjningstryggheten i enlighet med punkt 3 a i den här artikeln, med beaktande av renare genomförbara alternativ och riskerna för inläsningseffekter.
- b) Den berörda medlemsstaten har vidtagit tillfredsställande ansträngningar för att när så är möjligt begränsa den potentiella skadan för miljömål i den mening som avses i artikel 17 i förordning (EU) 2020/852 och för att begränsa skadan, särskilt genom andra åtgärder, inbegripet åtgärderna i REPowerEU-kapitlet.
- c) Åtgärden äventyrar inte uppnåendet av unionens klimatmål för 2030 och EU:s mål om att uppnå klimatneutralitet senast 2050, baserat på kvalitativa överväganden.
- d) Åtgärden är planerad att vara i drift senast den 31 december 2026.

7. Vid utförandet av den bedömning som avses i punkt 6 ska kommissionen föra ett nära samarbete med den berörda medlemsstaten. Kommissionen får lämna synpunkter eller begära ytterligare information. Den berörda medlemsstaten ska tillhandahålla den begärda ytterligare informationen.

8. Den inkomst som görs tillgänglig i enlighet med artikel 21a får inte bidra till reformer och investeringar enligt punkt 3 a i den här artikeln.

9. De uppskattade totala kostnaderna för de åtgärder som omfattas av en positiv bedömning från kommissionen enligt punkt 6 får inte överstiga 30 % av de uppskattade totala kostnaderna för de åtgärder som ingår i REPowerEU-kapitlet.

Artikel 21d

Förfinansiering från REPowerEU

1. Planen för återhämtning och resiliens innehållande ett REPowerEU-kapitel får åtföljas av en begäran om förfinansiering. Under förutsättning att rådet senast den 31 december 2023 antar det genomförandebeslut som avses i artiklarna 20.1 och 21.2, ska kommissionen göra upp till två utbetalningar av förfinansiering till ett totalt belopp av upp till 20 % av den ytterligare finansiering som begärs av den berörda medlemsstaten för att finansiera REPowerEU-kapitlet i enlighet med artiklarna 7, 12, 14, 21a och 21b, med respekt för principen om likabehandling av medlemsstaterna och proportionalitetsprincipen.

2. Ingen av de båda utbetalningarna av förfinansiering av medel som överförts enligt villkoren i artikel 26 i förordning (EU) 2021/1060 får överstiga 1 000 000 000 EUR.

3. Kommissionen ska genom undantag från artikel 116.1 i budgetförordningen, och under förutsättning att det finns tillgängliga medel, i möjligaste mån göra utbetalningarna av förfinansiering av medel enligt följande:

- a) Vad gäller den första utbetalningen av förfinansiering, inom två månader efter det att kommissionen och den berörda medlemsstaten har ingått ett avtal som utgör ett rättsligt åtagande som avses i artikel 23.
- b) Vad gäller den andra utbetalningen, inom tolv månader efter det att rådets genomförandebeslut om godkännande av bedömningen av planen för återhämtning och resiliens innehållande ett REPowerEU-kapitel har trätt i kraft.

4. En utbetalning av förfinansiering när det gäller medel som avses i punkt 2 ska göras efter det att information har mottagits från alla medlemsstater om huruvida de avser att begära förfinansiering av sådana medel och, vid behov, i proportion till det totala taket på 1 000 000 000 EUR.

5. Vid förfinansiering enligt punkt 1 ska det ekonomiska bidrag som avses i artikel 20.5 a och, i tillämpliga fall, det lån som ska betalas enligt artikel 20.5 h anpassas proportionellt.”

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1755 av den 6 oktober 2021 om inrättande av brexitjusteringsreserven (EUT L 357, 8.10.2021, s. 1).

9. Artikel 23.1 ska ersättas med följande:

”1. När rådet har antagit ett genomförandebeslut som avses i artikel 20.1 ska kommissionen med den berörda medlemsstaten ingå ett avtal som utgör ett enskilt rättsligt åtagande i den mening som avses i budgetförordningen. Det rättsliga åtagandet för varje enskild medlemsstat får inte överstiga det totala ekonomiska bidrag som avses i artikel 11.1 a för 2021 och 2022, det uppdaterade ekonomiska bidrag som avses i artikel 11.2 för 2023 och det belopp som beräknats enligt artikel 21a.2.”

10. Följande artikel ska införas:

”Artikel 25a

Öppenhet gällande slutmottagare

1. Varje medlemsstat ska skapa en användarvänlig offentlig portal med uppgifter om de 100 slutmottagare som erhåller det största finansieringsbeloppet för genomförandet av åtgärder inom ramen för faciliteten. Medlemsstaterna ska uppdatera dessa uppgifter två gånger om året.

2. För de slutmottagare som avses i punkt 1 ska följande information offentliggöras:

- a) För en juridisk person, mottagarens fullständiga juridiska namn och registreringsnummer för mervärdesskatt eller skatteregistreringsnummer om sådana finns tillgängliga eller en annan unik identifieringskod fastställd på nationell nivå.
- b) För en fysisk person, mottagarens för- och efternamn.
- c) Det belopp som erhållits av varje mottagare samt därmed sammanhängande åtgärder för vilka en medlemsstat har erhållit finansiering inom ramen för faciliteten.

3. Den information som avses i artikel 38.3 i budgetförordningen ska inte offentliggöras.

4. Om personuppgifter offentliggörs ska de berörda medlemsstaterna ta bort den information som avses i punkt 2 två år efter utgången av det budgetår då finansieringen betalats till slutmottagaren.

5. Kommissionen ska centralisera medlemsstaternas offentliga portaler och offentliggöra de uppgifter som avses i punkt 1 i den resultattavla för återhämtning och resiliens som avses i artikel 30.”
11. I artikel 26.1 ska följande led läggas till:
- ”h) Framstegen i genomförandet av reformerna och investeringarna i REPowerEU-kapiteln.”
12. Artikel 29.1 ska ersättas med följande:
- ”1. Kommissionen ska övervaka genomförandet av faciliteten och mäta uppnåendet av de mål som anges i artikel 4, inbegripet genomförandet av reformerna och investeringarna REPowerEU-kapiteln och deras bidrag till de mål som fastställs i artikel 21c.3. Övervakningen av genomförandet ska vara målinriktad och stå i proportion till den verksamhet som bedrivs inom faciliteten.”
13. Artikel 30.3 ska ersättas med följande:
- ”3. Resultattavlan ska även visa framstegen i genomförandet av planerna för återhämtning och resiliens med de gemensamma indikatorer som avses i artikel 29.4. Den ska även inbegripa framsteg avseende genomförandet av reformerna och investeringarna i REPowerEU-kapiteln och deras bidrag till de mål som fastställs i artikel 21c.3 och visa information om minskningen av unionens import av fossila bränslen och diversifieringen av energiförsörjningen.”
14. Artikel 31 ska ändras på följande sätt:
- a) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:
- i) Den inledande meningen ska ersättas med följande:
- ”3. Årsrapporten ska även innehålla följande information:”
- ii) Följande led ska läggas till:
- ”d) En översikt över de åtgärder i alla REPowerEU-kapitel som har en dimension eller verkan som är gränsöverskridande eller omfattar flera länder, deras uppskattade totala kostnad och angivelse av om de totala kostnaderna för dessa åtgärder står för ett belopp som motsvarar minst 30 % av de uppskattade kostnaderna för de åtgärder som ingår i alla REPowerEU-kapitel.
- e) Antalet åtgärder som omfattas av artikel 21c.3 a och som ingår i alla REPowerEU-kapitel samt deras uppskattade totala kostnad.
- f) Framstegen i genomförandet av REPowerEU-kapitlet genom ett särskilt avsnitt som innehåller lärdomar som dragits efter en analys av tillgängliga uppgifter om slutmottagare och exempel på bästa praxis.”
- b) Följande punkt ska införas::
- ”3a. Den information som avses i punkterna 3 d och e ska endast ingå i årsrapporten efter det att bedömningen av alla planer för återhämtning och resiliens innehållande ett REPowerEU-kapitel har godkänts.”
15. I artikel 32 ska punkt 2 ersättas med följande:
- ”2. Utvärderingen ska särskilt innehålla en bedömning av i vilken utsträckning målen har uppnåtts, effektiviteten i resursanvändningen och det europeiska mervärdet. Den ska också beakta den fortsatta relevansen av alla mål och åtgärder samt bedöma genomförandet av REPowerEU-kapiteln och deras bidrag till de mål som fastställs i artikel 21c.3.”
16. Texten i bilaga I till denna förordning ska införas som bilaga IVa.
17. Bilaga V ska ändras i enlighet med bilaga II till denna förordning.

Artikel 2

Ändringar av förordning (EU) nr 1303/2013

Följande artikel ska införas i förordning (EU) nr 1303/2013:

”Artikel 25b

Exceptionella åtgärder för användning av fonderna till stöd för små och medelstora företag som påverkas särskilt mycket av höjda energipriser, utsatta hushåll och system för korttidsarbete och motsvarande system

1. Som en exceptionell åtgärd som är absolut nödvändig för att hantera energikrisen till följd av effekterna av Rysslands anfallskrig mot Ukraina får Eruf stödja finansiering av rörelsekapital i form av bidrag till små och medelstora företag som påverkas särskilt mycket av höjda energipriser, inom ramen för den investeringsprioritering som avses i artikel 5.3 d i förordning (EU) nr 1301/2013. Små och medelstora företag som påverkas särskilt mycket av höjda energipriser är de som är berättigade till stöd för merkostnader på grund av exceptionellt kraftiga prisökningar på naturgas och el enligt den tillfälliga krisramen för statliga stödåtgärder.

Som en ytterligare exceptionell åtgärd som är absolut nödvändig för att hantera energikrisen till följd av effekterna av Rysslands anfallskrig mot Ukraina får ESF stödja utsatta hushåll för att hjälpa dem att täcka sina energikostnader, även utan några motsvarande aktiva åtgärder, inom den investeringsprioritering som avses i artikel 3.1 b iv i förordning (EU) nr 1304/2013.

2. Insatser för tillhandahållande av det stöd som avses i punkt 1 får finansieras av antingen Eruf eller ESF på grundval av de regler som gäller för den andra fonden. Dessutom får sådana insatser, när de bidrar till en av de investeringsprioriteringar som avses i punkt 1, finansieras av Sammanhållningsfonden på grundval av bestämmelser som är tillämpliga på antingen Eruf eller ESF. Dessutom får Eruf och Sammanhållningsfonden också finansiera tillträde till arbetsmarknaden genom att bibehålla arbetstagares och egenföretagares arbeten, genom system för korttidsarbete och motsvarande system, på grundval av regler som är tillämpliga på ESF inom ramen för investeringsprioriteringen enligt artikel 3.1 a v i förordning (EU) nr 1304/2013.

3. Insatser för tillhandahållande av det stöd som avses i punkterna 1 och 2 ska program planeras uteslutande inom ett nytt särskilt insatsområde. Det särskilda insatsområdet får omfatta finansiering från Eruf och ESF från olika regionkategorier och från Sammanhållningsfonden. Stöd som tillhandahålls genom React-EU-medel, i den mening som avses i artikel 92a, ska program planeras inom ett separat särskilt insatsområde som bidrar till den investeringsprioritering som avses i artikel 92b.9 tredje stycket.

De belopp som tilldelas de särskilda insatsområden som avses i första stycket i denna punkt får inte överstiga 10 % av de totala medel från Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden inbegripet React-EU-medel inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning som tilldelas den berörda medlemsstaten för programperioden 2014–2020, i enlighet med kommissionens relevanta genomförandebeslut. Genom undantag från artikel 120.3 första och andra styckena ska en medfinansieringsgrad på 100 % tillämpas på det eller de särskilda insatsområdena.

4. Ansökningar om ändring av ett befintligt operativt program som lämnas in av en medlemsstat i syfte att införa ett eller flera särskilda insatsområden som avses i punkt 3 ska vederbörligen motiveras och åtföljas av det reviderade programmet. De uppgifter som anges i artikel 96.2 b v och vii ska inte krävas för beskrivningen av det eller de prioriterade områdena i det reviderade operativa programmet.

5. Genom undantag från artikel 65.9 ska utgifter för insatser till stöd för finansiering av rörelsekapital i form av bidrag vid små och medelstora företag som påverkas särskilt mycket av höjda energipriser, för insatser för tillhandahållande av stöd till utsatta hushåll för att hjälpa dem att täcka sina energikostnader och system för korttidsarbete och motsvarande system vara stödberättigande från och med den 1 februari 2022. När det gäller sådana insatser och system ska artikel 65.6 inte vara tillämplig.

6. Genom undantag från artikel 125.3 b får insatser till stöd för finansiering av rörelsekapital i form av bidrag vid små och medelstora företag som påverkas särskilt mycket av höjda energipriser, insatser för tillhandahållande av stöd till utsatta hushåll för att hjälpa dem att täcka sina energikostnader och system för korttidsarbete och motsvarande system väljas ut för stöd från Eruf, ESF eller Sammanhållningsfonden innan det ändrade programmet godkänns.
7. När det gäller insatser till stöd för finansiering av rörelsekapital i form av bidrag till små och medelstora företag som påverkas särskilt mycket av höjda energipriser som genomförs utanför programområdet men inom medlemsstaten ska endast artikel 70.2 d första stycket vara tillämplig. Genom undantag från artikel 70.4, för insatser som får stöd från ESF och som tillhandahåller stöd till utsatta hushåll för att hjälpa dem att täcka sina energikostnader och system för korttidsarbete och motsvarande system som genomförs utanför programområdet men inom medlemsstaten, ska artikel 70.2 första stycket d också tillämpas.
8. Kommissionens totala utbetalningar till medlemsstaterna från Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden exklusive React-EU-medel för de särskilda prioriteringar som avses i punkt 3 får inte överstiga 5 000 000 000 EUR under 2023. Beloppen ska betalas ut under förutsättning att det finns medel tillgängliga inom taken i den fleråriga budgetramen 2014–2020.
9. Denna artikel ska inte tillämpas på program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete.”

Artikel 3

Ändringar av förordning (EU) 2021/1060

Förordning (EU) 2021/1060 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 22.3 g ska led i ersättas med följande:

”i) en tabell med de totala anslagen för var och en av fonderna och, i förekommande fall, för varje regionkategori, för hela programperioden och per år, inklusive eventuella belopp som förs över enligt artikel 26 eller 27 och medlemsstatens begäran om stöd av åtgärder som bidrar till REPowerEU-målen i artikel 21c.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241 (*).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241 av den 12 februari 2021 om inrättande av faciliteten för återhämtning och resiliens (EUT L 57, 18.2.2021, s. 17).”

2. I artikel 24 ska följande punkt läggas till:

”8. För program som får stöd från Eruf, ESF+ eller Sammanhållningsfonden får medlemsstaten lämna in en ändring av ett program i enlighet med denna artikel med en begäran om att åtgärder som bidrar till de mål som fastställs i artikel 21c.3 i förordning (EU) 2021/241 ska ingå i ett program, om sådant stöd bidrar till den berörda fondens specifika mål enligt vad som anges i de fondspecifika förordningarna. De belopp som begärs för sådana åtgärder ska planeras inom ramen för ett specifikt mål i enlighet med de fondspecifika förordningarna och ingå i en prioritering. Dessa belopp får totalt inte överskrida gränsen på 7,5 % av det ursprungliga nationella anslaget för varje fond.”

3. Följande artikel ska införas:

”Artikel 26a

Stöd för målen i artikel 21c.3 i förordning (EU) 2021/241

1. Medlemsstater som till kommissionen lämnar in en plan för återhämtning och resiliens, i enlighet med förordning (EU) 2021/241, vilka innehåller ett REPowerEU-kapitel, får genom en ändring av ett program enligt artikel 24 i den här förordningen begära att upp till 7,5 % av deras ursprungliga nationella anslag inom ramen för Eruf, ESF+ och Sammanhållningsfonden ska ingå i prioriteringar som bidrar till målen i artikel 21c.3 i förordning (EU) 2021/241, under förutsättning att sådant stöd bidrar till den berörda fondens specifika mål enligt vad som anges i de fondspecifika förordningarna. Sådana begäranden ska inte påverka möjligheten att överföra medel enligt artikel 26 i den här förordningen.

2. Medel som medlemsstaterna begär vid tillämpning enligt denna artikel ska genomföras i enlighet med den här förordningen och bestämmelserna i de fondspecifika förordningarna.
3. Begäranden om ändring av ett program ska ange det totala beloppet för de medel som bidrar till de REMål som fastställs i artikel 21c.3 i förordning (EU) 2021/241 för varje år per fond och per regionkategori, i tillämpliga fall.”
4. Bilaga V ska ändras i enlighet med bilaga III till denna förordning.

Artikel 4

Ändringar av förordning (EU) 2021/1755

I förordning (EU) 2021/1755 ska följande artikel införas:

”Artikel 4a

Överföring till faciliteten för återhämtning och resiliens

1. Senast den 1 mars 2023 får medlemsstaterna till kommissionen lämna in en motiverad begäran om överföring till faciliteten för återhämtning och resiliens som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241 (*) av hela eller delar av det preliminära anslag som anges i kommissionens genomförandeakt som avses i artikel 4.5. Om begäran om överföring godkänns ska kommissionen ändra den genomförandeakten så att den återspeglar de justerade beloppen efter överföringarna.
2. Om överföringen påverkar de delbetalningar som redan har betalats ut eller ska betalas ut som förfinansiering ska kommissionen ändra den genomförandeakt som avses i artikel 9.1 i enlighet med detta för den berörda medlemsstaten. När så är lämpligt ska kommissionen, i enlighet med budgetförordningen, återkräva alla eller delar av de delbetalningar för 2021 och 2022 som betalats ut till den medlemsstaten som förfinansiering. I så fall ska de återkrävda beloppen överföras till faciliteten för återhämtning och resiliens uteslutande till förmån för den berörda medlemsstaten.
3. Om en medlemsstat väljer att överföra hela eller delar av sitt preliminära anslag till faciliteten för återhämtning och resiliens i enlighet med denna artikel ska de belopp som ska användas för det ändamål som avses i artikel 4.4 första stycket minskas proportionellt.
4. Om en medlemsstat väljer att överföra hela sitt preliminära anslag till faciliteten för återhämtning och resiliens ska artikel 10.1 inte vara tillämplig.
5. Artikel 10.2 ska inte vara tillämplig på de belopp som förs över till faciliteten för återhämtning och resiliens.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241 av den 12 februari 2021 om inrättande av faciliteten för återhämtning och resiliens (EUT L 57, 18.2.2021, s. 17).”

Artikel 5

Ändringar av direktiv 2003/87/EG

I direktiv 2003/87/EG ska följande artikel införas:

”Artikel 10e

Faciliteten för återhämtning och resiliens

1. Som en extraordinär engångsåtgärd till och med den 31 augusti 2026 ska de utsläppsätter som auktioneras ut enligt punkterna 2 och 3 i denna artikel fördelas genom auktion tills de sammanlagda inkomsterna från denna auktionering har nått upp till 20 miljarder EUR. Dessa inkomster ska göras tillgängliga för faciliteten för återhämtning och resiliens som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241 (*) och ska genomföras i enlighet med bestämmelserna i den förordningen.

2. Genom undantag från artikel 10a.8 ska till och med den 31 augusti 2026 en del av de utsläppsätter som avses i den punkten auktioneras ut till stöd för målen i artikel 21c.3 b–f i förordning (EU) 2021/241 tills inkomsterna från denna auktionering har nått upp till 12 miljarder EUR.
3. Till och med den 31 augusti 2026, ska ett antal av de utsläppsätter som medlemsstaterna annars skulle ha auktionerat ut under perioden 1 januari 2027–31 december 2030 i enlighet med artikel 10.2 a, auktioneras ut för att stödja målen i artikel 21c.3 b–f i förordning (EU) 2021/241, tills inkomsterna från denna auktionering har nått upp till 8 miljarder EUR. Dessa utsläppsätter ska i princip auktioneras ut i lika stora årliga volymer under den relevanta perioden.
4. Genom undantag från artikel 1.5a i beslut (EU) 2015/1814 ska, till och med den 31 december 2030, 27 miljoner outnyttjade utsläppsätter i reserven för marknadsstabilitet från det antal som annars skulle ogiltigförklaras under den perioden användas för att stödja innovation, enligt artikel 10a.8 första stycket i detta direktiv.
5. Kommissionen ska säkerställa att de utsläppsätter som ska auktioneras enligt punkterna 2 och 3, inbegripet, när så är lämpligt, för utbetalningar av förfinansiering, i enlighet med artikel 21d i förordning (EU) 2021/241, auktioneras ut i enlighet med de principer och metoder som fastställs i artikel 10.4 i detta direktiv och i enlighet med artikel 24 i kommissionens förordning (EU) nr 1031/2010 (**) för att säkerställa en tillräcklig mängd medel i innovationsfonden under perioden 2023–2026. Den auktioneringsperiod som avses i denna artikel ska ses över ett år efter det att den har inletts mot bakgrund av effekterna av auktioneringen enligt den här artikeln på koldioxidmarknaden och koldioxidpriset.
6. EIB ska vara auktionsförrättare för de utsläppsätter som ska auktioneras ut enligt denna artikel på den auktionsplattform som har förordnats enligt artikel 26.1 i förordning (EU) nr 1031/2010 och ska göra intäkterna från auktionerna tillgängliga för kommissionen.
7. Intäkterna från auktioneringen av utsläppsätter ska utgöra externa inkomster avsatta för särskilda ändamål i enlighet med artikel 21.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 (**).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241 av den 12 februari 2021 om inrättande av faciliteten för återhämtning och resiliens (EUT L 57, 18.2.2021, s. 17).

(**) Kommissionens förordning (EU) nr 1031/2010 av den 12 november 2010 om tidsschema, administration och andra aspekter av auktionering av utsläppsätter för växthusgaser i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG om ett system för handel med utsläppsätter för växthusgaser inom unionen (EUT L 302, 18.11.2010, s. 1).

(***) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1)."

Artikel 6

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2023.

På Europaparlamentets vägnar
R. METSOLA
Ordförande

På rådets vägnar
J. ROSWALL
Ordförande

BILAGA I

Följande bilaga ska införas i förordning (EU) 2021/241:

"BILAGA IVa

I denna bilaga fastställs metoden för beräkning av andelen av medlen i form av sådant kompletterande icke återbetalningspliktigt stöd inom ramen för faciliteten som avses i artikel 21a.1 som är tillgängligt för varje medlemsstat. I metoden beaktas följande vad gäller varje medlemsstat:

- Befolkning.
- Det inverterade värdet av BNP per capita.
- Deflatoren för fasta bruttoinvesteringar.
- Andelen fossila bränslen i den inhemska bruttoenergiförbrukningen.

För att undvika en alltför stor koncentration av resurserna:

- För det inverterade värdet av BNP per capita gäller ett tak på högst 160 % av medelvärdet i unionen.
- För det inverterade värdet av BNP per capita gäller ett tak på högst 55 % av medelvärdet i unionen om den berörda medlemsstatens BNP per capita är högre än 130 % av genomsnittet för EU-27.
- En lägsta andel har fastställts till 0,15 %.
- En högsta andel har fastställts till 13,80 %.

Den fördelningsnyckel som tillämpas på det belopp som avses i artikel 21a.1, ρ_i , definieras på följande sätt:

$$\rho_i = \begin{cases} 0,0015 & \omega_i \leq 0,0015 \\ 0,138 & \omega_i \geq 0,138 \\ \omega_i - \frac{\omega_i}{\sum_i^{27-z-q} \omega_i} \left[\sum_{i=1}^z (0,0015 - \omega_i) - \sum_{i=1}^q (\omega_i - 0,138) \right] & 0,0015 < \omega_i < 0,138 \end{cases}$$

där medlemsstaterna i-z är de medlemsstater som omfattas av en lägsta andel och medlemsstaterna i-q är de medlemsstater som omfattas av en högsta andel,

$$\text{där } \omega_i = \frac{\tau_i + \mu_i + \psi_i}{3}$$

$$\text{där } \tau_i = \frac{\sigma_{i,2021}}{\sum_{i=1}^{27} \sigma_{i,2021}} \text{ och } \mu_i = \frac{\sigma_{i,2021} \times \frac{\text{FFGIC}_{i,2020}}{\text{FFGIC}_{\text{EU},2020}}}{\sum_{i=1}^{27} \sigma_{i,2021} \times \frac{\text{FFGIC}_{i,2020}}{\text{FFGIC}_{\text{EU},2020}}} \text{ och } \psi_i = \frac{\sigma_{i,2021} \times \frac{\text{GFCF}_{i,2022\text{Q}2/2021\text{Q}2}}{\text{GFCF}_{\text{EU},2022\text{Q}2/2021\text{Q}2}}}{\sum_{i=1}^{27} \sigma_{i,2021} \times \frac{\text{GFCF}_{i,2022\text{Q}2/2021\text{Q}2}}{\text{GFCF}_{\text{EU},2022\text{Q}2/2021\text{Q}2}}},$$

$$\text{där } \sigma_{i,2021} = \frac{\text{POP}_{i,2021}}{\text{POP}_{\text{EU},2021}} \times \min \left\{ \frac{\text{GDP}_{\text{EU},2021}^{\text{PC}}}{\text{GDP}_{i,2021}^{\text{PC}}}; 1, 6 \right\} \text{ för medlemsstaterna } i \text{ med } \frac{\text{GDP}_{i,2021}^{\text{PC}}}{\text{GDP}_{\text{EU},2021}^{\text{PC}}} \leq 1, 3 \text{ och}$$

$$\sigma_{i,2021} = \frac{\text{POP}_{i,2021}}{\text{POP}_{\text{EU},2021}} \times \min \left\{ \frac{\text{GDP}_{\text{EU},2021}^{\text{PC}}}{\text{GDP}_{i,2021}^{\text{PC}}}; 0,55 \right\} \text{ för medlemsstaterna i med } \frac{\text{GDP}_{i,2021}^{\text{PC}}}{\text{GDP}_{\text{EU},2021}^{\text{PC}}} \geq 1,3$$

där (!):

- $\text{pop}_{i,2021}$ – är den totala befolkningen 2021 i medlemsstat i,
- $\text{pop}_{\text{EU},2021}$ – är den totala befolkningen 2021 i EU-27-medlemsstaterna,

$\text{GDP}_{\text{EU},2021}^{\text{PC}}$ – är 2021 års vägda nominella medelbruttonationalprodukt per capita i EU-27-medlemsstaterna,

$\text{GDP}_{i,2021}^{\text{PC}}$ – är 2021 års nominella BNP per capita i medlemsstat i,

$\text{FFGIC}_{i,2020}$ – är 2020 års andel fossila bränslen i den inhemska bruttoenergiförbrukningen i medlemsstat i,

$\text{FFGIC}_{\text{EU},2020}$ – är 2020 års vägda genomsnittandel fossila bränslen i den inhemska bruttoenergiförbrukningen i EU-27-medlemsstaterna,

$\text{GFCF}_{i,2022\text{Q}2/2021\text{Q}2}$ – är förhållandet mellan prisindex för fasta bruttoinvesteringar andra kvartalet 2022 (implicit deflator, 2015=100, nationell valuta, säsongrensade och kalenderkorrigerade uppgifter) i medlemsstat i och prisindex för fasta bruttoinvesteringar andra kvartalet 2021 (implicit deflator, 2015=100, nationell valuta, säsongrensade och kalenderkorrigerade uppgifter) i medlemsstat i,

$\text{GFCF}_{\text{EU},2022\text{Q}2/2021\text{Q}2}$ – är förhållandet mellan prisindex för fasta bruttoinvesteringar andra kvartalet 2022 (implicit deflator, 2015=100, nationell valuta, säsongrensade och kalenderkorrigerade uppgifter) i aggregatet för EU-27 och prisindex för fasta bruttoinvesteringar andra kvartalet 2021 (implicit deflator, 2015=100, nationell valuta, säsongrensade och kalenderkorrigerade uppgifter) i aggregatet för EU-27.

Tillämpningen av metoden på det belopp som avses i artikel 21a.1 kommer att resultera i följande andel och belopp per medlemsstat:

Medlemsstat	Andel som % av det totala beloppet	Belopp (i 1 000 EUR, löpande priser)
Belgien	1,41 %	282 139
Bulgarien	2,40 %	480 047
Tjeckien	3,41 %	681 565
Danmark	0,65 %	130 911
Tyskland	10,45 %	2 089 555
Estland	0,42 %	83 423
Irland	0,45 %	89 598
Grekland	3,85 %	769 222
Spanien	12,93 %	2 586 147
Frankrike	11,60 %	2 320 955
Kroatien	1,35 %	269 441
Italien	13,80 %	2 760 000
Cypern	0,26 %	52 487
Lettland	0,62 %	123 983
Litauen	0,97 %	194 020

(!) Alla uppgifter i förordningen härrör från Eurostat. Brytdatum är den 21 september 2022 för historiska uppgifter som används för tillämpningen av fördelningsnyckeln i denna bilaga. Fossila bränslen omfattar fasta fossila bränslen, tillverkade gaser, torv och torvprodukter, oljeskiffer och oljesand, olja och petroleumprodukter (exklusive andelen biobränsle), naturgas och icke-förnybart avfall.

Medlemsstat	Andel som % av det totala beloppet	Belopp (i 1 000 EUR, löpande priser)
Luxemburg	0,15 %	30 000
Ungern	3,51 %	701 565
Malta	0,15 %	30 000
Nederländerna	2,28 %	455 042
Österrike	1,05 %	210 620
Polen	13,80 %	2 760 000
Portugal	3,52 %	704 420
Rumänien	7,00 %	1 399 326
Slovenien	0,58 %	116 910
Slovakien	1,83 %	366 959
Finland	0,56 %	112 936
Sverige	0,99 %	198 727
EU27	100,00 %	20000000"

BILAGA II

Bilaga V till förordning (EU) 2021/241 ska ändras på följande sätt:

1. I avsnitt 2 ska punkt 2.5 första stycket ersättas med följande:

”2.5 Planen för återhämtning och resiliens innehåller åtgärder som effektivt bidrar till den gröna omställningen, inbegripet den biologiska mångfalden, eller till att ta itu med de utmaningar som följer av den, och som står för ett belopp som utgör minst 37 % av det totala anslaget för planen för återhämtning och resiliens och att sådana åtgärder i REPowerEU-kapitlet står för ett belopp som utgör minst 37 % av den uppskattade totala kostnaden för de åtgärder i REPowerEU-kapitlet baserat på den metod för klimatspårning som anges i bilaga VI; metoden ska användas i enlighet med detta för åtgärder som inte direkt kan hänföras till ett insatsområde som förtecknas i bilaga VI; koefficienterna för stöd till klimatmålen får höjas upp till ett totalt belopp på 3 % av tilldelningen av planen för återhämtning och resiliens för enskilda investeringar för att ta hänsyn till kompletterande reformåtgärder som på ett trovärdigt sätt ökar deras inverkan på klimatmålen, efter överenskommelse med kommissionen.”

2. I avsnitt 2 ska följande punkter läggas till:

”2.12 De åtgärder som avses i artikel 21c förväntas bidra effektivt till energitrygghet, diversifiering av unionens energiförsörjning, ökning av användningen av förnybara energikällor och energieffektivitet, ökning av energilagringens kapaciteten eller till den minskning av beroendet av fossila bränslen som är nödvändig före 2030;

när kommissionen bedömer de åtgärder som avses i artikel 21c enligt detta kriterium ska den beakta de särskilda utmaningarna och den ytterligare finansiering enligt faciliteten som är tillgänglig för den berörda medlemsstaten. Kommissionen ska även beakta följande aspekter:

Tillämpningsområde

— genomförandet av de planerade åtgärderna förväntas bidra effektivt till att förbättra energiinfrastruktur och energianläggningar för att omedelbart säkerställa försörjningstryggheten när det gäller gas, inbegripet flytande naturgas, eller olja i de fall då undantaget enligt artikel 21c.3 a är tillämpligt, särskilt för att diversifiera försörjningen i hela unionens intresse,

eller

— genomförandet av de planerade åtgärderna förväntas bidra effektivt till att främja energieffektivitet i byggnader och kritisk energiinfrastruktur, fasa ut fossila bränslen i industrin, öka produktionen och användningen av hållbar biometan och av förnybar eller fossilfri vätgas samt öka andelen och påskynda utbyggnaden av förnybar energi,

eller

— genomförandet av de planerade åtgärderna förväntas bidra effektivt till att hantera energifattigdomen och, i förekommande fall, på ett lämpligt sätt prioritera behoven hos dem som påverkas av energifattigdom samt minska sårbarheter under de kommande vintersäsongerna,

eller

— genomförandet av de planerade åtgärderna förväntas bidra effektivt till att stimulera till minskad energiefterfrågan,

eller

— genomförandet av de planerade åtgärderna förväntas komma till rätta med interna och gränsöverskridande flaskhalsar i energiöverföringen och energidistributionen, stödja lagring av el och påskynda integreringen av förnybara energikällor samt stödja transporter med nollutsläpp och infrastruktur för dessa, inklusive järnvägar,

eller

— genomförandet av de planerade åtgärderna förväntas bidra effektivt till att stödja målen i artikel 21c.3 a–e genom en påskyndad omskolning av arbetskraften för grön kompetens och därmed förbundna digitala färdigheter samt stöd till värdekedjorna för råvaror av avgörande betydelse och tekniker som är viktiga för den gröna omställningen,

och

- om de planerade åtgärderna är förenliga med den berörda medlemsstatens insatser för att uppnå de mål som avses i artikel 21c.3, med beaktande av åtgärderna i rådets redan antagna genomförandebeslut och andra nationella och unionsfinansierade kompletterande åtgärder till de mål som avses i artikel 21c.3.

Betyg

A – I stor utsträckning

B – I måttlig utsträckning

C – I liten utsträckning

- 2.13 De åtgärder som avses i artikel 21c förväntas ha en dimension eller verkan som är gränsöverskridande eller omfattar flera länder.

Kommissionen ska beakta följande vid bedömningen enligt detta kriterium:

Tillämpningsområde

- genomförandet på nationell nivå av de planerade åtgärderna förväntas bidra till att trygga energiförsörjningen i unionen som helhet, inbegripet bland annat de åtgärder som syftar till att ta itu med utmaningar som har identifierats i kommissionens senaste behovsbedömning, i linje med de mål som avses i artikel 21c.3, med beaktande av den berörda medlemsstatens tillgängliga ekonomiska bidrag och dess geografiska läge,

eller

- genomförandet av de planerade åtgärderna förväntas bidra till att minska beroendet av fossila bränslen och minska energiefterfrågan.

Betyg

A – I stor utsträckning

B – I måttlig utsträckning

C – I liten utsträckning”.

3. Avsnitt 3 ska ändras på följande sätt:

- a) Strecksatsen ”– ett A för kriterierna 2.2, 2.3, 2.5 och 2.6” ska ersättas med ”– ett A för kriterierna 2.2, 2.3, 2.5, 2.6 och 2.12”.
- b) Strecksatsen ”– något annat än A i kriterierna 2.2, 2.3, 2.5 och 2.6” ska ersättas med ”– något annat än A i kriterierna 2.2, 2.3, 2.5, 2.6 och 2.12”.

II

(Icke-lagstiftningsakter)

INTERNATIONELLA AVTAL

ÖVERSÄTTNING

Andra tilläggsprotokollet till konventionen om it-brottslighet om utökat samarbete och utlämnande av elektroniska bevis**Ingress**

EUROPARÅDETS MEDLEMSSTATER OCH ÖVRIGA STATER SOM ÄR PARTER I KONVENTIONEN om it-brottslighet (ETS nr 185, nedan kallad *konventionen*), vilken öppnades för undertecknande i Budapest den 23 november 2001, och som undertecknat detta protokoll,

SOM BETÄNKER konventionens räckvidd och inverkan i alla regioner i världen,

SOM ERINRAR OM att konventionen redan kompletteras av tilläggsprotokollet om kriminalisering av gärningar av rasistisk och främlingsfientlig natur som begås med hjälp av ett datorsystem (ETS nr 189), öppnat för undertecknande i Strasbourg den 28 januari 2003 (nedan kallat *det första protokollet*), mellan parterna i det protokollet,

SOM BEAKTAR Europarådets befintliga fördrag om straffrättsligt samarbete samt andra avtal och arrangemang om straffrättsligt samarbete mellan parterna i konventionen,

SOM ÄVEN TAR HÄNSYN till konventionen om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter (ETS nr 108), i dess ändrade lydelse genom dess ändringsprotokoll (CETS nr 223), öppnad för undertecknande i Strasbourg den 10 oktober 2018, och till vilken alla stater kan inbjudas att ansluta sig,

SOM ERKÄNNER den ökande användningen av informations- och kommunikationsteknik, inbegripet internetjänster, och den ökande it-brottsligheten, som utgör ett hot mot demokratin och rättsstatsprincipen och som många stater också anser utgör ett hot mot de mänskliga rättigheterna,

SOM OCKSÅ ERKÄNNER det växande antalet offer för it-brottslighet och vikten av att skipa rättvisa för dessa offer,

SOM ERINRAR OM att regeringar har ansvar för att skydda samhälle och enskilda mot brott, inte bara offline utan även online, inbegripet genom effektiva brottsutredningar och åtal,

SOM ÄR MEDVETNA OM att bevis för brott i allt högre grad lagras i elektronisk form i datorsystem i utländska eller okända jurisdiktioner, eller flera olika jurisdiktioner, och som är övertygade om att det krävs ytterligare åtgärder för att lagligen erhålla sådan bevisning för att möjliggöra effektiva straffrättsliga åtgärder och upprätthålla rättsstatsprincipen,

SOM ERKÄNNER behovet av ökat och effektivare samarbete mellan stater och den privata sektorn och att det i detta sammanhang behövs större klarhet eller rättssäkerhet för tjänsteleverantörer och andra enheter när det gäller de omständigheter under vilka de kan svara på direkta framställningar från andra parter straffrättsliga myndigheter om utlämnande av elektroniska data,

SOM DÄRFÖR HAR SOM MÅL att ytterligare stärka samarbetet om it-brottslighet och insamling av bevis i elektronisk form för brott i samband med särskilda brottsutredningar eller straffrättsliga förfaranden genom ytterligare verktyg för effektivare ömsesidig rättslig hjälp och andra former av samarbete mellan behöriga myndigheter, samarbete i nödsituationer, och direkt samarbete mellan behöriga myndigheter och tjänsteleverantörer och andra enheter som innehar eller kontrollerar relevant information,

SOM ÄR ÖVERTYGADE OM att ett effektivt gränsöverskridande samarbete för lagföringsändamål, även mellan den offentliga och den privata sektorn, gynnas av effektiva villkor och garantier för skyddet av de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna,

SOM ERKÄNNER att insamling av elektroniska bevis för brottsutredningar ofta rör personuppgifter och som vidare erkänner att många parter är förpliktade att skydda integritet och personuppgifter för att uppfylla sina konstitutionella och internationella skyldigheter, och

SOM ÄR UPPMÄRKSAMMA på behovet av att säkerställa att effektiva straffrättsliga åtgärder mot it-brottslighet och insamling av bevis i elektronisk form omfattas av villkor och garantier som ska säkerställa ett adekvat skydd av de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, inbegripet rättigheter som följer av skyldigheter som stater har åtagit sig enligt tillämpliga internationella människorättsinstrument, såsom Europarådets konvention om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna från 1950 (ETS nr 5), Förenta nationernas internationella konvention om medborgerliga och politiska rättigheter från 1966, den afrikanska stadgan om mänskliga rättigheter och folkens rättigheter från 1981, den amerikanska konventionen om mänskliga rättigheter från 1969 samt andra internationella människorättsfördrag,

HAR ENATS OM FÖLJANDE:

Kapitel I

Gemensamma bestämmelser

Artikel 1

Syfte

Syftet med detta protokoll är att komplettera

- a. konventionen mellan parterna i detta protokoll, och
- b. det första protokollet mellan de parter i det här protokollet som också är parter i det första protokollet.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Om inte annat anges i detta protokoll ska de åtgärder som beskrivs här tillämpas
 - a. mellan de parter i konventionen som är parter i detta protokoll, på särskilda brottsutredningar eller straffrättsliga förfaranden om brott relaterade till datorsystem och datorbehandlingsbara uppgifter och på insamling av bevis i elektronisk form på brott, och
 - b. mellan de parter i det första protokollet som är parter i det här protokollet, vid särskilda brottsutredningar eller straffrättsliga förfaranden rörande brott som fastställts enligt det första protokollet.
2. Varje part ska anta den lagstiftning och de andra åtgärder som krävs för att fullgöra de skyldigheter som anges i detta protokoll.

Artikel 3

Definitioner

1. Definitionerna i artiklarna 1 och 18.3 i konventionen ska gälla för detta protokoll.

2. I detta protokoll gäller följande ytterligare definitioner:
- a. *centralmyndighet*: den eller de myndigheter som utsetts enligt ett fördrag eller arrangemang om ömsesidig rättslig hjälp på grundval av gällande enhetlig eller ömsesidig lagstiftning mellan de berörda parterna eller, i avsaknad av sådana, den eller de myndigheter som utsetts av en part enligt artikel 27.2 a i konventionen.
 - b. *behörig myndighet*: en rättslig, administrativ eller annan brottsbekämpande myndighet som enligt nationell rätt har befogenhet att beordra, godkänna eller genomföra åtgärder enligt detta protokoll i syfte att samla in eller lägga fram bevis i samband med särskilda brottsutredningar eller straffrättsliga förfaranden.
 - c. *nödsituation*: en situation där det föreligger en betydande och överhängande risk för en fysisk persons liv eller säkerhet.
 - d. *personuppgifter*: information som avser en identifierad eller identifierbar fysisk person.
 - e. *överförande part*: den part som överför uppgifter som svar på en framställning eller som en del av en gemensam utredningsgrupp eller, vid tillämpning av kapitel II avsnitt 2, en part på vars territorium en överförande tjänsteleverantör eller enhet som tillhandahåller domännamnsregistreringstjänster är belägen.

Artikel 4

Språk

1. Framställningar, order och åtföljande information som lämnas till en part ska vara avfattade på ett språk som kan godtas av den anmodade parten eller den part som underrättas enligt artikel 7.5, eller åtföljas av en översättning till ett sådant språk.
2. Order enligt artikel 7 och framställningar enligt artikel 6 samt eventuell åtföljande information ska
 - a. lämnas in på ett av den andra partens språk på vilket tjänsteleverantören eller enheten godtar ett jämförbart nationellt förfarande,
 - b. lämnas in på ett annat språk som tjänsteleverantören eller enheten kan godta, eller
 - c. åtföljas av en översättning till ett av de språk som avses i punkt 2 a eller 2 b.

KAPITEL II

Åtgärder för utökat samarbete

Avsnitt 1

Allmänna principer som är tillämpliga med avseende på kapitel II

Artikel 5

Allmänna principer som är tillämpliga med avseende på kapitel II

1. Parterna ska i största möjliga utsträckning samarbeta i enlighet med bestämmelserna i detta kapitel.
2. Avsnitt 2 i detta kapitel består av artiklarna 6 och 7. Det föreskriver förfaranden som förbättrar det direkta samarbetet med leverantörer och enheter på en annan parts territorium. Avsnitt 2 är tillämpligt oavsett om det finns ett fördrag eller arrangemang om ömsesidig rättslig hjälp på grundval av gällande enhetlig eller ömsesidig lagstiftning mellan de berörda parterna.

3. Avsnitt 3 i detta kapitel består av artiklarna 8 och 9. Det föreskriver förfaranden som syftar till att förbättra det internationella samarbetet mellan myndigheter när det gäller utlämnande av lagrade datorbehandlingsbara uppgifter. Avsnitt 3 är tillämpligt oavsett om det finns ett fördrag eller arrangemang om ömsesidig rättslig hjälp på grundval av gällande enhetlig eller ömsesidig lagstiftning mellan den ansökande och den anmodade parten.

4. Avsnitt 4 i detta kapitel består av artikel 10. Det föreskriver förfaranden för ömsesidig rättslig hjälp i nödsituationer. Avsnitt 4 är tillämpligt oavsett om det finns ett fördrag eller arrangemang om ömsesidig rättslig hjälp på grundval av gällande enhetlig eller ömsesidig lagstiftning mellan den ansökande och den anmodade parten.

5. Avsnitt 5 i detta kapitel består av artiklarna 11 och 12. Avsnitt 5 är tillämpligt om det inte finns ett fördrag eller arrangemang om ömsesidig rättslig hjälp på grundval av gällande enhetlig eller ömsesidig lagstiftning mellan den ansökande och den anmodade parten. Bestämmelserna i avsnitt 5 ska inte tillämpas när det finns ett sådant fördrag eller arrangemang, med undantag för vad som föreskrivs i artikel 12.7. De berörda parterna får emellertid ömsesidigt besluta att tillämpa bestämmelserna i avsnitt 5 i stället för detta, om fördraget eller arrangemanget inte förbjuder det.

6. Om den anmodade parten, i enlighet med bestämmelserna i detta protokoll, får göra samarbetet beroende av dubbel straffbarhet, ska detta villkor anses vara uppfyllt, oavsett om dess lagstiftning placerar brottet i samma brottskategori eller rubricerar brottet med samma termer som den ansökande parten, om det handlande som ligger till grund för det brott för vilket rättslig hjälp begärs är ett brott enligt dess lagstiftning.

7. Bestämmelserna i detta kapitel innebär ingen begränsning av samarbete mellan parterna, eller mellan parter och tjänsteleverantörer eller andra enheter, som bygger på andra tillämpliga avtal, arrangemang eller praxis eller tillämplig nationell rätt.

Avsnitt 2

Förfaranden som förbättrar det direkta samarbetet med leverantörer och enheter i andra parter

Artikel 6

Framställning om information om domännamsregistrering

1. Varje part ska anta den lagstiftning och de andra åtgärder som krävs för att ge sina behöriga myndigheter befogenhet att, i samband med särskilda brottsutredningar eller straffrättsliga förfaranden, rikta en framställning till en enhet som tillhandahåller tjänster för domännamsregistrering på en annan parts territorium om information som enheten innehar eller kontrollerar, för att identifiera eller kontakta registraren av ett domännamn.

2. Varje part ska anta den lagstiftning och de andra åtgärder som krävs för att göra det möjligt för en enhet på dess territorium att lämna ut sådan information som svar på en framställning enligt punkt 1, med förbehåll för rimliga villkor i nationell rätt.

3. Framställningen enligt punkt 1 ska inkludera

- a. datum för utfärdande av framställningen samt identitet på och kontaktuppgifter för den behöriga myndighet som utfärdat framställningen,
- b. det domännamn om vilket information söks och en detaljerad förteckning över den information som söks, inklusive de särskilda dataelementen,
- c. en förklaring om att framställningen görs enligt detta protokoll, att behovet av information uppstår på grund av dess relevans för en specifik brottsutredning eller ett specifikt straffrättsligt förfarande och att informationen endast kommer att användas för den specifika brottsutredningen eller det specifika straffrättsliga förfarandet, och
- d. den tidsram inom vilken och det sätt på vilket informationen ska lämnas ut samt eventuella andra särskilda förfarandeinstruktioner.

4. Om det är godtagbart för enheten får en part lämna in en framställning enligt punkt 1 i elektronisk form. Lämpliga säkerhets- och autentiseringsnivåer får krävas.

5. Om en enhet som beskrivs i punkt 1 inte samarbetar får en ansökande part begära att enheten anger skälen till att den inte lämnar ut den begärda informationen. Den ansökande parten får samråda med den part i vilken enheten är belägen för att fastställa vilka åtgärder som är tillgängliga för att få ut informationen.
6. Varje part ska vid tidpunkten för undertecknandet av detta protokoll eller vid deponeringen av sitt ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrument, eller vid någon annan tidpunkt, meddela Europarådets generalsekreterare den myndighet som utsetts för samråd enligt punkt 5.
7. Europarådets generalsekreterare ska upprätta ett register över de myndigheter som parterna har utsett enligt punkt 6, och hålla det uppdaterat. Varje part ska säkerställa att de uppgifter som den har lämnat till registret vid varje tidpunkt är korrekta.

Artikel 7

Utlämnande av abonnemangsuppgifter

1. Varje part ska anta den lagstiftning och de andra åtgärder som krävs för att ge sina behöriga myndigheter befogenhet att utfärda en order som ska lämnas direkt till en tjänsteleverantör på en annan parts territorium, i syfte att få till stånd utlämnande av specificerade, lagrade abonnemangsuppgifter i den tjänsteleverantörens besittning eller kontroll, om abonnemangsuppgifterna behövs för den utfärdande partens specifika brottsutredningar eller straffrättsliga förfaranden.
2.
 - a. Varje part ska anta den lagstiftning och de andra åtgärder som krävs för att en tjänsteleverantör inom dess territorium ska kunna lämna ut abonnemangsuppgifter som svar på en order enligt punkt 1.
 - b. Vid tidpunkten för undertecknandet av detta protokoll eller vid deponeringen av sitt ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrument får en part – med avseende på order som utfärdats till tjänsteleverantörer inom dess territorium – avge följande förklaring: "Ordern enligt artikel 7.1 ska utfärdas av eller under överinseende av en åklagare eller annan rättslig myndighet eller på annat sätt utfärdas under oberoende tillsyn."
3. Ordern enligt punkt 1 ska ange
 - a. utfärdande myndighet och datum för utfärdande,
 - b. en förklaring om att ordern utfärdas enligt detta protokoll,
 - c. namn på och adress till den eller de tjänsteleverantörer som ska delges ordern,
 - d. det eller de brott som är föremål för brottsutredningen eller det straffrättsliga förfarandet,
 - e. den myndighet som söker de specifika abonnemangsuppgifterna, om det inte är den utfärdande myndigheten, och
 - f. en detaljerad beskrivning av de specifika abonnemangsuppgifter som söks.
4. Ordern enligt punkt 1 ska åtföljas av följande kompletterande information:
 - a. De rättsliga grunderna enligt nationell rätt för myndighetens befogenhet att utfärda ordern.
 - b. En hänvisning till rättsliga bestämmelser om och tillämpliga påföljder för det brott som utreds eller lagförs.
 - c. Kontaktuppgifter till den myndighet till vilken tjänsteleverantören ska skicka abonnemangsuppgifter, från vilken den kan begära kompletterande information eller till vilken den ska svara på annat sätt.
 - d. Den tidsram inom vilken och det sätt på vilket abonnemangsuppgifterna ska skickas.
 - e. Uppgift om huruvida bevarande av uppgifterna redan har begärts, inbegripet datum för begäran och eventuella referensnummer.

- f. Eventuella särskilda förfarandeanvisningar.
 - g. I tillämpliga fall, en förklaring om att en samtidig underrättelse har lämnats enligt punkt 5.
 - h. Annan information som kan vara till hjälp för att få abonnemangsuppgifterna utlämnade.
- 5.
- a. En part får vid tidpunkten för undertecknandet av detta protokoll eller vid deponeringen av sitt ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrument och vid varje annan tidpunkt underrätta Europarådets generalsekreterare om att parten, när en order utfärdas enligt punkt 1 till en tjänsteleverantör på dess territorium, i varje enskilt fall eller under vissa fastställda omständigheter, kräver samtidig underrättelse om ordern, den kompletterande informationen och en sammanfattning av de sakförhållanden som har samband med utredningen eller förfarandet.
 - b. Oavsett om en part kräver underrättelse enligt punkt 5 a eller inte, får den kräva att tjänsteleverantören under vissa fastställda omständigheter samråder med partens myndigheter innan uppgifter lämnas ut.
 - c. De myndigheter som underrättats enligt punkt 5 a eller med vilka samråd skett enligt punkt 5 b får utan onödigt dröjsmål uppmana tjänsteleverantören att inte lämna ut abonnemangsuppgifterna om
 - i. utlämnande kan skada brottsutredningar eller straffrättsliga förfaranden i den parten, eller
 - ii. villkor eller vägransgrunder skulle vara tillämpliga enligt artikel 25.4 och artikel 27.4 i konventionen för det fall att abonnemangsuppgifterna hade begärts inom ramen för ömsesidig rättslig hjälp.
 - d. De myndigheter som underrättats enligt punkt 5 a eller med vilka samråd skett enligt punkt 5 b
 - i. får begära kompletterande information från den myndighet som avses i punkt 4 c för tillämpningen av punkt 5 c och får inte lämna ut den till tjänsteleverantören utan den myndighetens samtycke, och
 - ii. ska omgående informera den myndighet som avses i punkt 4 c om tjänsteleverantören har uppmanats att inte lämna ut abonnemangsuppgifterna och ange skälen till detta.
 - e. En part ska utse en enda myndighet som ska ta emot underrättelser enligt punkt 5 a och vidta de åtgärder som föreskrivs i punkterna 5 b, 5 c och 5 d. Parten ska, när underrättelse till Europarådets generalsekreterare enligt punkt 5 a först lämnas, meddela generalsekreteraren kontaktuppgifterna för denna myndighet.
 - f. Europarådets generalsekreterare ska upprätta ett register över de myndigheter som parterna har utsett enligt punkt 5 e med uppgift om huruvida och under vilka omständigheter de begär underrättelse enligt punkt 5 a, och hålla registret uppdaterat. Varje part ska säkerställa att de uppgifter som den har lämnat till registret vid varje tidpunkt är korrekta.
6. Om tjänsteleverantören finner det godtagbart får en part lämna in en order enligt punkt 1 och kompletterande information enligt punkt 4 i elektronisk form. En part får lämna underrättelse och kompletterande information enligt punkt 5 i elektronisk form. Lämpliga säkerhets- och autentiseringsnivåer får krävas.
7. Om en tjänsteleverantör underrättar myndigheten i punkt 4 c om att den inte kommer att lämna ut de begärda abonnemangsuppgifterna, eller om den inte lämnar ut abonnemangsuppgifter som svar på en order enligt punkt 1 inom 30 dagar från mottagandet av ordern eller inom den tidsfrist som avses i punkt 4 d, beroende på vilken av dessa tidsperioder som är längst, får den utfärdande partens behöriga myndigheter söka verkställa ordern endast genom artikel 8 eller andra former av ömsesidig rättslig hjälp. Parterna får begära att en tjänsteleverantör anger skälen för vägran att lämna ut de abonnemangsuppgifter som begärs i ordern.
8. En part får, vid tidpunkten för undertecknandet av detta protokoll eller vid deponeringen av sitt ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrument, förklara att en utfärdande part ska begära att abonnemangsuppgifter lämnas ut från tjänsteleverantören innan den begär det enligt artikel 8, såvida inte den utfärdande parten lämnar en rimlig förklaring till varför detta inte har gjorts.

9. Vid tidpunkten för undertecknandet av detta protokoll eller vid deponeringen av sitt ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrument får en part
- förbehålla sig rätten att inte tillämpa denna artikel, eller
 - om utlämnande av vissa typer av åtkomstnummer enligt denna artikel skulle strida mot de grundläggande principerna i det nationella rättssystemet, förbehålla sig rätten att inte tillämpa denna artikel på sådana nummer.

Avsnitt 3

Förfaranden som förbättrar det internationella samarbetet mellan myndigheter vad gäller utlämnande av lagrade datorbehandlingsbara uppgifter

Artikel 8

Verkställighet av order från en annan part avseende skyndsamt framtagande av abonnemangsuppgifter och trafikuppgifter

1. Varje part ska anta den lagstiftning och de andra åtgärder som krävs för att ge sina behöriga myndigheter befogenhet att utfärda en order som ska överlämnas som en del av en framställning till en annan part i syfte att få en tjänsteleverantör på den anmodade partens territorium att ta fram specificerade och lagrade

- abonnemangsuppgifter, och
- trafikuppgifter

som finns i den tjänsteleverantörens besittning eller under dennas kontroll och som krävs för partens specifika brottsutredningar eller straffrättsliga förfaranden.

2. Varje part ska anta den lagstiftning och de andra åtgärder som krävs för att kunna verkställa en order enligt punkt 1 som lämnats in av en ansökande part.

3. I sin framställning ska den ansökande parten bifoga den order som avses i punkt 1, informationsunderlaget och eventuella särskilda förfarandeanvisningar för den anmodade parten.

a. I ordern ska följande anges:

- Utfärdande myndighet och datum för utfärdande av ordern.
- En förklaring om att ordern inges enligt detta protokoll.
- Namn på och adress till den eller de tjänsteleverantörer som ska delges ordern.
- Det eller de brott som är föremål för brottsutredningen eller det straffrättsliga förfarandet.
- Den myndighet som begär informationen eller uppgifterna, om det inte är den utfärdande myndigheten.
- En detaljerad beskrivning av den specifika information eller de specifika uppgifter som begärs.

b. I det informationsunderlag som tillhandahålls för att hjälpa den anmodade parten att verkställa ordern och som inte får lämnas ut till tjänsteleverantören utan den ansökande partens samtycke ska följande anges:

- De rättsliga grunderna enligt nationell rätt för myndighetens befogenhet att utfärda ordern.
- Lagbestämmelser och tillämpliga påföljder för det eller de brott som utreds eller lagförs.
- Anledningen till att den ansökande parten bedömer att tjänsteleverantören innehar eller kontrollerar uppgifterna.
- En sammanfattning av de faktiska omständigheterna bakom utredningen eller förfarandet.
- Informationens eller uppgifternas relevans för undersökningen eller förfarandet.

- vi. Kontaktuppgifter för en eller flera myndigheter som kan lämna kompletterande information.
 - vii. Uppgift om huruvida bevarande av informationen eller uppgifterna redan har begärts, inbegripet datum för begäran och eventuella referensnummer.
 - viii. Uppgift om huruvida informationen eller uppgifterna redan har begärts på annat sätt och, om så är fallet, hur.
- c. Den ansökande parten får begära att den anmodade parten följer särskilda förfarandeanvisningar.
4. En part får vid tidpunkten för undertecknandet av detta protokoll eller vid deponeringen av sitt ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrument, och vid varje annan tidpunkt, förklara att ytterligare informationsunderlag krävs för att verkställa order enligt punkt 1.
5. Den anmodade parten ska godta framställningar i elektronisk form. Den får kräva lämpliga säkerhets- och autentiseringsnivåer innan framställningen godtas.
- 6.
- a. Den anmodade parten ska, från och med dagen för mottagandet av all den information som anges i punkterna 3 och 4, göra rimliga ansträngningar för att delge tjänsteleverantören inom 45 dagar, men helst tidigare, och ska beordra att begärd information eller uppgifter lämnas senast inom
 - i. 20 dagar för abonnemangsuppgifter, och
 - ii. 45 dagar för trafikuppgifter.
 - b. Den anmodade parten ska se till att den information eller de uppgifter som tagits fram översänds till den ansökande parten utan onödigt dröjsmål.
7. Om den anmodade parten inte kan följa anvisningarna enligt punkt 3 c på det sätt som begärts, ska den omgående underrätta den ansökande parten och, i tillämpliga fall, ange på vilka villkor den kan följa anvisningarna, varefter den ansökande parten ska avgöra om framställningen ändå bör verkställas.
8. Den anmodade parten får vägra att verkställa en framställning av de skäl som anges i artikel 25.4 eller artikel 27.4 i konventionen eller uppställa villkor som den anser nödvändiga för att framställningen ska kunna verkställas. Den anmodade parten får skjuta upp verkställigheten av framställningar av sådana skäl som anges i artikel 27.5 i konventionen. Den anmodade parten ska så snart som möjligt underrätta den ansökande parten om vägran, villkoren eller uppskjutandet. Den anmodade parten ska också underrätta den ansökande parten om andra omständigheter som riskerar att försena verkställigheten av framställningen avsevärt. Artikel 28.2 b i konventionen ska tillämpas på den här artikeln.
- 9.
- a. Om den ansökande parten inte kan uppfylla ett villkor som uppställts av den anmodade parten enligt punkt 8, ska den omgående underrätta den anmodade parten. Den anmodade parten ska sedan avgöra om informationen eller materialet ändå bör tillhandahållas.
 - b. Om den ansökande parten godtar villkoret ska den vara bunden av det. Den anmodade parten som tillhandahåller information eller material som omfattas av ett sådant villkor får kräva att den ansökande parten i samband med detta villkor förklarar hur informationen eller materialet används.
10. Varje part ska vid tidpunkten för undertecknandet av detta protokoll eller vid deponeringen av sitt ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrument meddela Europarådets generalsekreterare kontaktuppgifterna till, och hålla dessa uppgifter uppdaterade, de myndigheter som utsetts
- a. för att inge en order enligt denna artikel, och
 - b. för att ta emot en order enligt denna artikel.

11. En part får, vid tidpunkten för undertecknandet av detta protokoll eller vid deponeringen av sitt ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrument, förklara att den kräver att framställningar från andra parter enligt denna artikel ska inges till den, av den ansökande partens centralmyndighet eller av en annan myndighet som parterna gemensamt har fastställt.

12. Europarådets generalsekreterare ska upprätta och uppdatera ett register över de myndigheter som parterna har utsett enligt punkt 10, och hålla det uppdaterat. Varje part ska säkerställa att de uppgifter som den har lämnat till registret vid varje tidpunkt är korrekta.

13. Vid tidpunkten för undertecknandet av detta protokoll eller vid deponeringen av sitt ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrument får en part förbehålla sig rätten att inte tillämpa denna artikel på trafikuppgifter.

Artikel 9

Påskyndat utlämnande av lagrade datorbehandlingsbara uppgifter i en nödsituation

1.
 - a. Varje part ska anta den lagstiftning och de andra åtgärder som i en nödsituation kan krävas för att dess kontaktpunkt inom det nätverk av ständigt tillgängliga kontaktpunkter som avses i artikel 35 i konventionen (*kontaktpunkten*) ska kunna vidarebefordra en framställning till och ta emot en framställning från en kontaktpunkt i en annan part som begär omedelbar hjälp med att få en tjänsteleverantör på den partens territorium att skyndsamt lämna ut specificerade, lagrade datorbehandlingsbara uppgifter som tjänsteleverantören innehar eller kontrollerar, utan någon framställning om ömsesidig rättslig hjälp.
 - b. En part får, vid tidpunkten för undertecknandet av detta protokoll eller vid deponeringen av sitt ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrument, förklara att den inte kommer att verkställa framställningar enligt punkt 1 a som endast avser utlämnande av abonnemangsuppgifter.
2. Varje part ska anta den lagstiftning och de andra åtgärder som krävs för att enligt punkt 1 göra det möjligt för
 - a. dess myndigheter att begära ut uppgifter från en tjänsteleverantör på dess territorium efter en framställning enligt punkt 1,
 - b. en tjänsteleverantör på dess territorium att lämna ut begärda uppgifter till sina myndigheter som svar på en framställning enligt punkt 2 a, och
 - c. dess myndigheter att lämna de begärda uppgifterna till den ansökande parten.
3. Framställningen enligt punkt 1 ska ange
 - a. den behöriga myndighet som begär uppgifterna och datum då framställningen utfärdades,
 - b. en förklaring om att framställningen utfärdas enligt detta protokoll,
 - c. namn på och adress till den eller de tjänsteleverantörer som innehar eller kontrollerar de begärda uppgifterna,
 - d. det eller de brott som är föremål för brottsutredningen eller det straffrättsliga förfarandet och en hänvisning till de rättsliga bestämmelser och tillämpliga påföljder som gäller för brottet,
 - e. tillräckliga fakta för att visa att det föreligger en nödsituation och hur de begärda uppgifterna förhåller sig till den,
 - f. en detaljerad beskrivning av de begärda uppgifterna,
 - g. eventuella särskilda förfarandeanvisningar, och
 - h. all annan information som kan vara till hjälp för att få till stånd utlämnande av de begärda uppgifterna.
4. Den anmodade parten ska godta en framställning i elektronisk form. En part får också godta en muntlig framställning och kan därvid kräva bekräftelse i elektronisk form. Den får kräva lämpliga säkerhets- och autentiseringsnivåer innan framställningen godtas.

5. En part får, vid tidpunkten för undertecknandet av detta protokoll eller vid deponeringen av sitt ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrument, förklara att den ställer som krav att ansökande parter, efter det att framställningen har verkställts, ska lämna in framställningen och eventuell kompletterande information som översänts till stöd för denna i ett sådant format och via en sådan kanal, vilket kan inbegripa ömsesidig rättslig hjälp, som har angetts av den anmodade parten.
6. Den anmodade parten enligt ett skyndsamt förfarande underrätta den ansökande parten om sitt beslut om framställningen enligt punkt 1 och, i tillämpliga fall, ange på vilka villkor den skulle tillhandahålla uppgifterna och varje annan form av samarbete som kan komma i fråga.
7.
 - a. Om en ansökande part inte kan uppfylla ett villkor som uppställts av den anmodade parten enligt punkt 6, ska den omgående underrätta den anmodade parten om detta. Den anmodade parten ska sedan avgöra om informationen eller materialet ändå bör tillhandahållas. Om den ansökande parten godtar villkoret ska den vara bunden av det.
 - b. Den anmodade part som tillhandahåller information eller material som omfattas av ett sådant villkor får kräva att den ansökande parten i samband med detta villkor förklarar hur informationen eller materialet används.

Avsnitt 4

Förfaranden för ömsesidig rättslig hjälp i nödsituationer

Artikel 10

Ömsesidig rättslig hjälp i nödsituationer

1. Varje part får ansöka om ömsesidig rättslig hjälp enligt ett skyndsamt förfarande om den anser att det föreligger en nödsituation. En framställning enligt denna artikel ska, utöver det övriga innehåll som krävs, innefatta en beskrivning av de fakta som visar att en nödsituation föreligger och hur den begärda hjälpen förhåller sig till den.
2. En anmodad part ska godta en sådan framställning i elektronisk form. Den får kräva lämpliga säkerhets- och autentiseringsnivåer innan framställningen godtas.
3. Den anmodade parten får begära kompletterande information enligt ett skyndsamt förfarande för att kunna bedöma framställningen. Den ansökande parten ska tillhandahålla sådan kompletterande information enligt ett skyndsamt förfarande.
4. När den anmodade parten har förvässat sig om att en nödsituation föreligger och övriga krav för ömsesidig rättslig hjälp är uppfyllda ska den besvara framställningen enligt ett skyndsamt förfarande.
5. Varje part ska säkerställa att en person från dess centralmyndighet eller andra myndigheter med ansvar för att besvara framställningar om ömsesidig rättslig hjälp är tillgänglig dygnet runt för att besvara en framställning enligt denna artikel.
6. Centralmyndigheten eller andra myndigheter med ansvar för ömsesidig rättslig hjälp mellan den ansökande och den anmodade parten får gemensamt besluta att resultaten av verkställandet av en framställning enligt denna artikel, eller en förhandskopia av dessa, får lämnas till den ansökande parten via en annan kanal än den som används för framställningen.
7. Om det inte finns något fördrag eller arrangemang om ömsesidig rättslig hjälp på grundval av gällande enhetlig eller ömsesidig lagstiftning mellan den ansökande och den anmodade parten, ska artikel 27.2 b och 27.3–27.8 samt artikel 28.2–28.4 i konventionen tillämpas på den här artikeln.
8. Om det finns ett sådant fördrag eller arrangemang ska denna artikel kompletteras med bestämmelserna i det fördraget eller arrangemanget, såvida inte de berörda parterna ömsesidigt beslutar att i stället tillämpa någon av eller samtliga de konventionsbestämmelser som avses i punkt 7 i denna artikel.

9. Varje part får, vid tidpunkten för undertecknandet av detta protokoll eller vid deponeringen av sitt ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrument, förklara att framställningar också kan sändas direkt till dess rättsliga myndigheter eller via Internationella kriminalpolisorganisationens (Interpol) kanaler eller till dess ständigt tillgängliga kontaktpunkt som inrättats enligt artikel 35 i konventionen. I sådana fall ska den ansökande partens centralmyndighet samtidigt översända en kopia till den anmodade partens centralmyndighet. Om en framställning sänds direkt till en rättslig myndighet i den anmodade parten och den myndigheten inte är behörig att behandla framställningen, ska den hänskjuta framställningen till den behöriga nationella myndigheten och direkt underrätta den ansökande parten om detta.

Avsnitt 5

Förfaranden för internationellt samarbete i avsaknad av tillämpliga internationella avtal

Artikel 11

Videokonferens

1. En ansökande part får begära och den anmodade parten får medge att vittnesmål och utsagor inhämtas från ett vittne eller en sakkunnig genom videokonferens. Den ansökande parten och den anmodade parten ska samråda för att underlätta lösningen av eventuella problem som kan uppstå i samband med verkställigheten av framställningen, inbegripet, beroende på vad som är tillämpligt, vilken part som ska leda videokonferensen, vilka myndigheter och personer som ska närvara, huruvida den ena eller båda parterna ska ansvara för att ta upp särskilda eder från vittnen och sakkunniga eller varna eller ge anvisningar till dessa, hur förhör med vittnet eller den sakkunniga ska hållas, hur vittnets eller den sakkunnigas rättigheter vederbörligen ska säkerställas, hur anspråk på privilegier eller immunitet ska hanteras, hur invändningar mot frågor eller svar ska hanteras, och huruvida den ena eller båda parterna ska tillhandahålla översättnings-, tolknings- och transkriberingstjänster.

2.

- a. Den anmodade och den ansökande partens centralmyndigheter ska kommunicera direkt med varandra vid tillämpningen av denna artikel. En anmodad part får godta en framställning i elektronisk form. Den får kräva lämpliga säkerhets- och autentiseringsnivåer innan framställningen godtas.
- b. Den anmodade parten ska underrätta den ansökande parten om skälen till att framställningen inte verkställs eller till att verkställigheten av framställningen försenas. Artikel 27.8 i konventionen ska tillämpas på den här artikeln. Utan att det påverkar andra villkor som en anmodad part kan ställa i enlighet med den här artikeln ska artikel 28.2–28.4 i konventionen tillämpas på den här artikeln.

3. En anmodad part som tillhandahåller rättslig hjälp enligt denna artikel ska sträva efter att få den person vars vittnesmål eller utsaga begärs att närvara. När så är lämpligt får den anmodade parten, i den utsträckning det är möjligt enligt dess lagstiftning, vidta nödvändiga åtgärder för att tvinga ett vittne eller en sakkunnig att inställa sig hos den anmodade parten på en bestämd tid och plats.

4. De förfaranden för genomförande av videokonferensen som anges av den ansökande parten ska följas, utom när de är oförenliga med den anmodade partens nationella rätt. I händelse av oförenlighet, eller i den mån förfarandet inte har specificerats av den ansökande parten, ska den anmodade parten tillämpa det förfarande som föreskrivs i nationell rätt, såvida inte den ansökande och den anmodade parten gemensamt fastställer något annat.

5. Utan att det påverkar någon jurisdiktion enligt den ansökande partens nationella rätt ska vittnet eller den sakkunniga, om vederbörande under videokonferensen

- a. avsiktligt lämnar en oriktig uppgift när den anmodade parten i enlighet med sin nationella rätt har ålagt en sådan person att vittna sanningsenligt,
- b. vägrar att vittna när den anmodade parten i enlighet med sin nationella rätt har ålagt denna person att vittna, eller

- c. gör sig skyldig till annan försummelse som är förbjuden enligt den anmodade partens nationella rätt under sådana förfaranden,

kunna bli föremål för påföljd i den anmodade parten på samma sätt som om handlingen hade begåtts inom ramen för dess nationella förfaranden.

6.

- a. Om inte annat fastställs gemensamt mellan den ansökande parten och den anmodade parten ska den anmodade parten bära alla kostnader i samband med verkställigheten av en framställning enligt denna artikel, med undantag för
- i. arvoden till sakkunniga,
 - ii. kostnader för översättning, tolkning och transkribering, och
 - iii. ovanligt stora kostnader.
- b. Om verkställighet av en framställning skulle innebära ovanligt stora kostnader bör den ansökande och den anmodade parten samråda med varandra för att fastställa på vilka villkor framställningen kan verkställas.

7. Om den ansökande och den anmodade parten gemensamt kommit överens om det,

- a. får bestämmelserna i denna artikel tillämpas för att genomföra ljudkonferenser,
- b. får videokonferensteknik användas för andra ändamål, eller förhör, än de som beskrivs i punkt 1, inbegripet för att identifiera personer eller föremål.

8. Om en anmodad part väljer att tillåta att en misstänkt eller tilltalad person hörs, får den kräva särskilda villkor och skyddsåtgärder vad gäller upptagande av vittnesmål eller uttalanden från, underrättelse till eller tillämpning av processuella åtgärder gentemot en sådan person.

Artikel 12

Gemensamma utredningsgrupper och gemensamma utredningar

1. Genom ömsesidig överenskommelse får två eller flera parter behöriga myndigheter inrätta och driva en gemensam utredningsgrupp på sina territorier för att underlätta brottsutredningar eller straffrättsliga förfaranden, om en förstärkt samordning anses vara av särskilt stor nytta. De behöriga myndigheterna ska fastställas av respektive berörd part.

2. Förfarandena och villkoren för gemensamma utredningsgruppers verksamhet, såsom deras särskilda ändamål, sammansättning, funktioner, varaktighet och eventuella förlängningsperioder, lokalisering, organisation, villkor för insamling, överföring och användning av information eller bevis, sekretessvillkor, samt villkor för involvering av en parts deltagande myndigheter i utredningsverksamhet som äger rum på en annan parts territorium, ska vara de som överenskommit mellan dessa behöriga myndigheter.

3. En part får vid undertecknandet av detta protokoll eller vid deponeringen av sitt ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrument förklara att dess centralmyndighet måste vara signatär till eller på annat sätt ställa sig bakom överenskommelsen om inrättande av gruppen.

4. De behöriga och deltagande myndigheterna ska kommunicera direkt, med undantag för att parterna ömsesidigt får fastställa andra lämpliga kommunikationskanaler när exceptionella omständigheter kräver en mer central samordning.

5. Om utredningsåtgärder behöver vidtas på en av de berörda parternas territorium, får deltagande myndigheter från den parten begära att deras egna myndigheter vidtar dessa åtgärder utan att de andra parterna behöver lämna in en framställning om ömsesidig rättslig hjälp. Dessa åtgärder ska vidtas av den partens myndigheter på dess territorium och på de villkor som gäller enligt nationell rätt i en nationell utredning.

6. Användning av information eller bevis som tillhandahålls av en parts deltagande myndigheter till andra berörda parter deltagande myndigheter får vägras eller begränsas på det sätt som anges i den överenskommelse som beskrivs i punkterna 1 och 2. Om överenskommelsen inte innehåller villkor för att vägra eller begränsa användningen får parterna använda den information eller de bevis som tillhandahålls

- a. för de ändamål för vilka överenskommelsen har ingåtts,
- b. för att upptäcka, utreda och lagföra andra brott än de för vilka överenskommelsen ingicks, med förbehåll för förhandsgodkännande från de myndigheter som tillhandahåller informationen eller bevisen; samtycke ska dock inte krävas om grundläggande rättsprinciper hos den part som använder informationen eller bevisen innebär krav på att parten lämnar ut informationen eller bevisen för att skydda en tilltalads rättigheter i straffrättsliga förfaranden; i sådana fall ska dessa myndigheter utan onödigt dröjsmål underrätta de myndigheter som tillhandahöll informationen eller bevisen; eller
- c. för att förhindra en nödsituation. I sådana fall ska de deltagande myndigheter som tog emot informationen eller bevisen utan onödigt dröjsmål underrätta de deltagande myndigheter som tillhandahöll informationen eller bevisen, om inte annat fastställs gemensamt.

7. I avsaknad av en sådan överenskommelse som beskrivs i punkterna 1 och 2 får gemensamma utredningar genomföras enligt gemensamt överenskomna villkor från fall till fall. Den här punkten är tillämplig oavsett om det finns ett fördrag eller arrangemang om ömsesidig rättslig hjälp på grundval av gällande enhetlig eller gemensam lagstiftning mellan de berörda parterna.

KAPITEL III

Villkor och garantier

Artikel 13

Villkor och garantier

I enlighet med artikel 15 i konventionen ska varje part säkerställa att införandet, genomförandet och tillämpningen av de befogenheter och förfaranden som föreskrivs i detta protokoll omfattas av villkor och garantier som föreskrivs i dess nationella rätt, vilka ska säkerställa ett adekvat skydd av mänskliga rättigheter och friheter.

Artikel 14

Skydd av personuppgifter

1. Tillämpningsområde
 - a. Om inte annat föreskrivs i punkt 1 b och 1 c ska vardera parten behandla de personuppgifter som parten tar emot enligt detta protokoll i enlighet med punkterna 2–15 i denna artikel.
 - b. Om både den överförande parten och den mottagande parten vid tidpunkten för mottagandet av personuppgifter enligt detta protokoll är ömsesidigt bundna av ett internationellt avtal som upprättar en övergripande ram för skydd av personuppgifter mellan dessa parter, vilket är tillämpligt på överföring av personuppgifter i syfte att förebygga, förhindra, upptäcka, utreda och lagföra brott, och där det anges att behandlingen av personuppgifter enligt det avtalet uppfyller kraven i de berörda parternas uppgiftsskyddslagstiftning, ska villkoren i ett sådant avtal, med avseende på de åtgärder som omfattas av tillämpningsområdet för avtalet, tillämpas på personuppgifter som mottas enligt protokollet i stället för punkterna 2–15, om inte annat överenskommit mellan de berörda parterna.
 - c. Om den överförande parten och den mottagande parten inte är ömsesidigt bundna av ett avtal som beskrivs i punkt 1 b, får de gemensamt besluta att överföringen av personuppgifter enligt detta protokoll kan ske på grundval av andra avtal eller överenskommelser mellan de berörda parterna i stället för punkterna 2–15.

- d. Varje part ska anse att behandlingen av personuppgifter enligt punkterna 1 a och 1 b uppfyller kraven i dess regelverk för skydd av personuppgifter för internationella överföringar av personuppgifter, och inget ytterligare tillstånd för överföring ska krävas enligt regelverket. En part får endast vägra eller förhindra överföring av uppgifter till en annan part enligt detta protokoll av skäl som rör uppgiftsskydd enligt de villkor som anges i punkt 15 när punkt 1 a är tillämplig, eller enligt villkoren i ett sådant avtal eller arrangemang som avses i punkt 1 b eller 1.c, när en av dessa punkter är tillämplig.
- e. Ingenting i denna artikel ska hindra en part från att tillämpa strängare garantier för sina egna myndigheters behandling av personuppgifter som mottagits inom ramen för detta protokoll.

2. Syfte och användning

- a. Den part som har mottagit personuppgifter ska behandla dem för de ändamål som anges i artikel 2. Den ska inte behandla personuppgifterna vidare för ett oförenligt ändamål och ska inte heller behandla uppgifterna vidare om detta inte är tillåtet enligt dess nationella regelverk. Den här artikeln ska inte påverka den överförande partens möjlighet att i ett specifikt fall införa ytterligare villkor enligt detta protokoll, men sådana villkor ska inte inbegripa allmänna villkor för uppgiftsskydd.
- b. Den mottagande parten ska inom ramen för sitt nationella regelverk säkerställa att begärda och behandlade personuppgifter är relevanta och inte mer omfattande än vad som krävs för de ändamål för vilka de behandlas.

3. Kvalitet och integritet

Varje part ska vidta rimliga åtgärder för att säkerställa att personuppgifter bevaras med sådan precision och fullständighet och är så aktuella som är nödvändigt och lämpligt för en laglig behandling av personuppgifterna, med beaktande av de ändamål för vilka de behandlas.

4. Känsliga uppgifter

En part får endast behandla personuppgifter som avslöjar ras eller etniskt ursprung, politiska åsikter, religiös eller annan övertygelse eller medlemskap i fackförening, genetiska uppgifter, biometriska uppgifter som anses känsliga med hänsyn till riskerna, eller personuppgifter rörande hälsa eller sexualliv om det finns lämpliga garantier som skyddar mot risken för oönskad skadliga effekter av användningen av sådana uppgifter, särskilt mot olaglig diskriminering.

5. Lagringsperioder

Varje part ska lagra personuppgifterna endast så länge som är nödvändigt och lämpligt med tanke på ändamålen med behandlingen av uppgifterna enligt punkt 2. För att uppfylla denna skyldighet ska den i sitt nationella regelverk föreskriva särskilda lagringsperioder eller regelbunden översyn av behovet av ytterligare lagring av uppgifterna.

6. Automatiserade beslut

Beslut som har en betydande negativ inverkan på den berörda personens intressen får inte grunda sig enbart på automatisk behandling av personuppgifter, såvida det inte är tillåtet enligt nationell rätt och det finns lämpliga garantier som inbegriper möjligheten till mänskligt ingripande.

7. Datasäkerhet och säkerhetsincidenter

- a. Varje part ska säkerställa att den har infört lämpliga tekniska, fysiska och organisatoriska åtgärder för skydd av personuppgifter, särskilt mot förlust eller oavsiktlig eller obehörig åtkomst, utlämnande, ändring eller förstöring (*säkerhetsincident*).
- b. Vid upptäckt av en säkerhetsincident som innebär en betydande risk för fysisk eller icke-fysisk skada för enskilda personer eller för den andra parten, ska den mottagande parten omgående bedöma sannolikheten för och omfattningen av denna och omgående vidta lämpliga åtgärder för att minimera skadan. Sådana åtgärder ska inbegripa underrättelse till den överförande myndigheten eller, med avseende på tillämpningen av kapitel II avsnitt 2, till den eller de myndigheter som utsetts enligt punkt 7 c. Underrättelse kan emellertid innefatta lämpliga begränsningar vad gäller vidare överföring av underrättelsen; den får senareläggas eller utelämnas om en sådan underrättelse kan äventyra den nationella

säkerheten, eller senareläggas om underrättelsen kan äventyra åtgärder för att skydda den allmänna säkerheten. Sådana åtgärder ska också inbegripa underrättelse till den berörda personen, såvida inte parten har vidtagit lämpliga åtgärder så att det inte längre föreligger någon betydande risk. Underrättelse till den berörda personen får senareläggas eller utelämnas på de villkor som anges i punkt 12 a i. Den underrättade parten får begära samråd och kompletterande information om incidenten och de åtgärder som vidtagits.

- c. Varje part ska vid tidpunkten för undertecknandet av detta protokoll eller vid deponeringen av sitt ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrument meddela Europarådets generalsekreterare den eller de myndigheter som ska underrättas enligt punkt 7 b för de ändamål som avses i kapitel II avsnitt 2; den information som lämnas får senare ändras.

8. Förande av register

Varje part ska föra register eller ha andra lämpliga metoder för att visa hur en enskilds personuppgifter görs tillgängliga, används och lämnas ut i ett specifikt fall.

9. Vidare delning inom en part

- a. När en parts myndighet tillhandahåller personuppgifter som ursprungligen mottagits enligt detta protokoll till en annan myndighet i den parten, ska den andra myndigheten behandla dem i enlighet med denna artikel, om inte annat följer av punkt 9 b.
- b. Trots vad som sägs i punkt 9 a får en part som har gjort ett förbehåll enligt artikel 17 tillhandahålla personuppgifter som den har mottagit till sina delstater eller liknande territoriella enheter, förutsatt att parten har infört åtgärder så att de mottagande myndigheterna fortsätter att effektivt skydda uppgifterna genom att tillhandahålla en skyddsnivå för uppgifterna som är likvärdig med den som föreskrivs i den här artikeln.
- c. Vid indikationer på felaktig tillämpning av denna punkt får den överförande parten begära samråd och relevant information om dessa indikationer.

10. Vidare överföring till en annan stat eller en internationell organisation

- a. Den mottagande parten får överföra personuppgifterna till en annan stat eller till en internationell organisation endast med förhandstillstånd från den överförande myndigheten eller, vid tillämpning av kapitel II avsnitt 2, den eller de myndigheter som utsetts enligt punkt 10 b.
- b. Varje part ska vid tidpunkten för undertecknandet av detta protokoll eller vid deponeringen av sitt ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrument meddela Europarådets generalsekreterare den eller de myndigheter som ska ge tillstånd för de ändamål som avses i kapitel II avsnitt 2; den information som lämnas får senare ändras.

11. Öppenhet och underrättelse

- a. Varje part ska genom tillkännagivande av allmänna meddelanden eller genom personlig underrättelse meddela den person vars personuppgifter har samlats in
 - i. den rättsliga grunden för och syftet med behandlingen,
 - ii. eventuella lagrings- eller översynsperioder enligt punkt 5, beroende på vad som är tillämpligt,
 - iii. mottagare eller kategorier av mottagare till vilka sådana uppgifter lämnas ut, och
 - iv. möjligheter till åtkomst, rättelse och prövning.
- b. En part får underkasta eventuella krav på personlig underrättelse rimliga begränsningar enligt sitt nationella regelverk enligt villkoren i punkt 12 a i.
- c. Om den överförande partens nationella regelverk kräver personlig underrättelse till den person vars uppgifter har lämnats till en annan part, ska den överförande parten vidta åtgärder så att den andra parten vid tidpunkten för överföringen informeras om detta krav och om lämplig kontaktinformation. Den personliga underrättelsen ska inte lämnas om den andra parten har begärt att tillhandahållandet av uppgifterna hålls konfidentiellt, och förutsättningarna

för begränsningar i punkt 12 a i är tillämpliga. När dessa begränsningar inte längre är tillämpliga och den personliga underrättelsen kan lämnas, ska den andra parten vidta åtgärder så att den överförande parten informeras om detta. Om den överförande parten ännu inte har informerats har den rätt att göra framställningar till den mottagande parten, som ska informera den överförande parten om huruvida begränsningen ska bibehållas.

12. Åtkomst och rättelse

- a. Varje part ska säkerställa att envar vars personuppgifter har mottagits enligt detta protokoll har rätt att, i enlighet med förfaranden som fastställs i dess nationella regelverk och utan onödigt dröjsmål, begära och erhålla
 - i. en skriftlig eller elektronisk kopia av den dokumentation som bevaras om personen i fråga vilken innehåller dennes personuppgifter och tillgänglig information som anger den rättsliga grunden för och syftet med behandlingen, lagringsperioderna och mottagarna eller kategorierna av mottagare av uppgifterna (*åtkomst*), samt information om möjligheter till prövning, förutsatt att åtkomst i ett visst fall kan underkastas tillämpning av proportionella begränsningar som medges enligt det nationella regelverket och som vid tidpunkten för avgörandet behövs för att skydda andra personers rättigheter och friheter eller viktiga mål av allmänt intresse, med vederbörlig hänsyn till den berörda personens legitima intressen,
 - ii. rättelse, om den enskildes personuppgifter är felaktiga eller har behandlats på ett felaktigt sätt; rättelse ska, när så är lämpligt och rimligt med hänsyn till skälen till rättelsen och det särskilda sammanhanget för behandlingen, inbegripa korrigerering, komplettering, radering eller anonymisering, begränsning av behandling eller blockering.
- b. Om åtkomst eller rättelse vägras eller medges endast i begränsad omfattning ska parten, i skriftlig form som får tillhandahållas på elektronisk väg, utan onödigt dröjsmål lämna ett svar till den enskilde om vägran eller begränsningen. Den ska ange skälen för en sådan vägran eller begränsning och ge information om tillgängliga möjligheter till prövning. Eventuella kostnader för att få åtkomst bör vara skäliga och inte överdrivna.

13. Rättsmedel och prövning utanför domstol

Varje part ska ha effektiva rättsmedel och prövningsförfaranden utanför domstol för att ge möjlighet till prövning vid överträdelser av denna artikel.

14. Tillsyn

Varje part ska ha en eller flera offentliga myndigheter som ensamma eller tillsammans utövar oberoende och effektiva tillsynsfunktioner och tillsynsbefogenheter med avseende på de åtgärder som anges i denna artikel. Dessa myndigheters funktioner och befogenheter ska, när myndigheterna agerar ensamma eller tillsammans, inbegripa utredningsbefogenheter, befogenhet att agera med anledning av klagomål och förmåga att vidta korrigerande åtgärder.

15. Samråd och avbrytande

En part får avbryta överföringen av personuppgifter till en annan part om den har konkreta bevis för att den andra parten systematiskt eller väsentligt bryter mot villkoren i denna artikel eller att ett väsentligt brott mot dessa villkor är nära förestående. Den ska inte avbryta överföringar utan rimligt varsel och inte förrän efter det att de berörda parterna har inlett en rimlig samrådsperiod utan att nå en lösning. En part får dock tillfälligt avbryta överföringar i händelse av en systematisk eller väsentlig överträdelse som innebär en betydande och överhängande risk för en fysisk persons liv, säkerhet eller anseende eller för ekonomisk skada för en sådan person, i vilket fall den ska underrätta och inleda samråd med den andra parten omedelbart därefter. Om samrådet inte har lett till en lösning får den andra parten ömsesidigt avbryta överföringarna om den har väsentliga bevis för att den avbrytande partens åtgärd strider mot villkoren i denna punkt. Den avbrytande parten ska häva avbrytandet så snart den överträdelse som motiverar avbrytandet har åtgärdats; varje eventuellt motsvarande avbrytande från den andra parten ska hävas vid den tidpunkten. Personuppgifter som överförts före avbrytandet ska fortsätta att behandlas i enlighet med detta protokoll.

KAPITEL IV

Slutbestämmelser

Artikel 15

Verkningar av detta protokoll

1.
 - a. Artikel 39.2 i konventionen ska tillämpas på detta protokoll.
 - b. Vad gäller parter som är medlemmar i Europeiska unionen får dessa parter i sina ömsesidiga förbindelser tillämpa Europeiska unionens lagstiftning vad gäller frågor som behandlas i detta protokoll.
 - c. Punkt l b påverkar inte den fullständiga tillämpningen av detta protokoll mellan parter som är medlemmar i Europeiska unionen och andra parter.
2. Artikel 39.3 i konventionen ska tillämpas på detta protokoll.

Artikel 16

Undertecknande och ikraftträdande

1. Detta protokoll ska stå öppet för undertecknande av parterna i konventionen, som kan uttrycka sitt samtycke till att vara bundna antingen genom
 - a. undertecknande utan förbehåll vad gäller ratificering, godtagande eller godkännande, eller
 - b. undertecknande med förbehåll vad gäller ratificering, godtagande eller godkännande, följt av ratificering, godtagande eller godkännande.
2. Ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrument ska deponeras hos Europarådets generalsekreterare.
3. Detta protokoll träder i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period om tre månader efter den dag då fem parter i konventionen har uttryckt sitt samtycke till att vara bundna av detta protokoll i enlighet med punkterna 1 och 2 i denna artikel.
4. För varje part i konventionen som senare uttrycker sitt samtycke till att vara bunden av detta protokoll ska protokollet träda i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period om tre månader efter den dag då parten har uttryckt sitt samtycke till att vara bunden av detta protokoll i enlighet med punkterna 1 och 2 i denna artikel.

Artikel 17

Federal klausul

1. En federal stat får förbehålla sig rätten att åta sig förpliktelser enligt detta protokoll i överensstämmelse med dess grundläggande principer för förhållandet mellan dess centralregering och delstater eller andra jämförbara territoriella enheter, under förutsättning att
 - a. protokollet ska vara tillämpligt för den federala statens centralregering,
 - b. ett sådant förbehåll inte påverkar skyldigheter vad gäller att sörja för det samarbete som andra parter eftersträvar i enlighet med bestämmelserna i kapitel II, och
 - c. bestämmelserna i artikel 13 ska tillämpas på den federala statens delstater eller andra jämförbara territoriella enheter.

2. En annan part får hindra myndigheter, leverantörer eller enheter på sitt territorium från att samarbeta som svar på en framställning eller order som lämnats direkt av delstaten eller annan jämförbar territoriell enhet i en federal stat som har gjort ett förbehåll enligt punkt 1, såvida inte den federala staten underrättar Europarådets generalsekreterare om att en delstat eller annan jämförbar territoriell enhet tillämpar de skyldigheter i detta protokoll som gäller för den federala staten. Europarådets generalsekreterare ska upprätta ett register över sådana underrättelser, och hålla det uppdaterat.

3. En annan part får inte hindra myndigheter, leverantörer eller enheter på sitt territorium från att samarbeta med en delstat eller annan jämförbar territoriell enhet på grundval av ett förbehåll enligt punkt 1, om en order eller framställning har lämnats in via den centrala regeringen eller om ett avtal om en gemensam utredningsgrupp enligt artikel 12 ingås med deltagande av den centrala regeringen. I sådana situationer ska den centrala regeringen säkerställa att de tillämpliga skyldigheterna i protokollet fullgörs, förutsatt att, vad gäller skyddet av personuppgifter som vidarebefordrats till delstater eller jämförbara territoriella enheter, endast villkoren i artikel 14.9 eller, i tillämpliga fall, villkoren i ett avtal eller arrangemang som beskrivs i artikel 14.1 b eller 14.1 c ska tillämpas.

4. Med avseende på de bestämmelser i detta protokoll vars tillämpning faller under en delstats eller jämförbar territoriell enhets jurisdiktion som enligt den federala statens system inte är skyldig att vidta lagstiftningsåtgärder, ska den federala regeringen informera de behöriga myndigheterna i sådana stater om dessa bestämmelser, och lämna ett positivt yttrande i vilket de uppmanas att vidta lämpliga åtgärder för att ge verkan åt dem.

Artikel 18

Territoriell tillämpning

1. Detta protokoll ska tillämpas på det eller de territorier som anges i en förklaring som avgetts av en part enligt artikel 38.1 eller 38.2 i konventionen, i den mån en sådan förklaring inte har återkallats enligt artikel 38.3.

2. En part får vid undertecknandet av detta protokoll eller vid deponeringen av sitt ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrument förklara att detta protokoll inte ska tillämpas på ett eller flera av de territorier som anges i partens förklaring enligt artikel 38.1 och/eller 38.2 i konventionen.

3. En förklaring enligt punkt 2 i denna artikel får, med avseende på ett i förklaringen angivet territorium, återtas genom en underrättelse ställd till Europarådets generalsekreterare. Återtalandet får verkan den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period på tre månader räknat från den dag då generalsekreteraren tog emot underrättelsen.

Artikel 19

Förbehåll och förklaringar

1. Genom en skriftlig underrättelse ställd till Europarådets generalsekreterare får varje part i konventionen, vid tidpunkten för undertecknandet av detta protokoll eller vid deponeringen av sitt ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrument, förklara att den använder sig av de förbehåll som avses i artiklarna 7.9 a, 7.9 b, 8.13 och 17 i detta protokoll. Inga andra förbehåll får göras.

2. Genom en skriftlig underrättelse ställd till Europarådets generalsekreterare får varje part i konventionen, vid tidpunkten för undertecknandet av detta protokoll eller vid deponeringen av sitt ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrument, avge den eller de förklaringar som anges i artiklarna 7.2 b, 7.8, 8.11, 9.1 b, 9.5, 10.9, 12.3, och 18.2 i detta protokoll.

3. Genom en skriftlig underrättelse ställd till Europarådets generalsekreterare ska varje part i konventionen lämna de förklaringar, underrättelser eller meddelanden som anges i artiklarna 7.5 a, 7.5 e, 8.4, 8.10 a, 8.10 b, 14.7 c, 14.10 b och 17.2 i detta protokoll enligt de villkor som anges däri.

Artikel 20

Status för och återkallande av förbehåll

1. En part som har lämnat ett förbehåll i enlighet med artikel 19.1 ska återkalla förbehållet helt eller delvis så snart omständigheterna tillåter det. Ett sådant återkallande får verkan från och med dagen för mottagandet av en underrättelse ställd till Europarådets generalsekreterare. Om det i underrättelsen anges att återkallandet av ett förbehåll ska få verkan ett visst i förbehållet angivet datum, och detta datum infaller senare än den dag underrättelsen tas emot av generalsekreteraren, ska återkallandet få verkan detta senare datum.
2. Europarådets generalsekreterare får regelbundet fråga parter som har lämnat ett eller flera förbehåll i enlighet med artikel 19.1 om utsikterna till återkallande av sådana förbehåll.

Artikel 21

Ändringar

1. Ändringar av detta protokoll får föreslås av varje part i detta protokoll och ska meddelas av Europarådets generalsekreterare till Europarådets medlemsstater och till parterna och signatärerna till konventionen samt till varje stat som har inbjudits att ansluta sig till konventionen.
2. Varje ändring som föreslås av en part ska meddelas till Europarådets kommitté för brottsfrågor, som ska lägga fram sitt yttrande om den föreslagna ändringen för ministerkommittén.
3. Ministerkommittén ska överväga den föreslagna ändringen och yttrandet från Europarådets kommitté för brottsfrågor och får, efter samråd med parterna i konventionen, anta ändringen.
4. Texten till eventuella ändringar som har antagits av ministerkommittén i enlighet med punkt 3 ska överlämnas till parterna i detta protokoll för godtagande.
5. Ändringar som har antagits i enlighet med punkt 3 ska träda i kraft den trettonde dagen efter det att alla parter i detta protokoll har underrättat generalsekreteraren om att de godtar ändringen.

Artikel 22

Tvistlösning

Artikel 45 i konventionen ska tillämpas på detta protokoll.

Artikel 23

Samråd med parterna och bedömning av genomförandet

1. Artikel 46 i konventionen ska tillämpas på detta protokoll.
2. Parterna ska regelbundet utvärdera den faktiska användningen och genomförandet av bestämmelserna i detta protokoll. Artikel 2 i arbetsordningen för kommittén för konventionen om it-brottslighet, reviderad den 16 oktober 2020, ska gälla i tillämpliga delar. Parterna ska inledningsvis se över och får i samförstånd ändra förfarandena i den artikeln så som de är tillämpliga med avseende på detta protokoll fem år efter det att detta protokoll har trätt i kraft.
3. Översynen av artikel 14 ska inledas när tio konventionsparter har uttryckt sitt samtycke till att vara bundna av detta protokoll.

*Artikel 24***Frånträdande**

1. Varje part får när som helst frånträda detta protokoll genom en underrättelse ställd till Europarådets generalsekreterare.
2. Ett sådant frånträdande får verkan den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period på tre månader räknat från den dag då generalsekreteraren tog emot underrättelsen.
3. Om en part i detta protokoll frånträder konventionen innebär detta att den frånträder detta protokoll.
4. Information eller bevis som överförs före den dag då frånträdandet träder i kraft ska fortsätta att behandlas i enlighet med detta protokoll.

*Artikel 25***Underrättelse**

Europarådets generalsekreterare ska underrätta Europarådets medlemsstater, parterna och signatärerna i konventionen och varje stat som har inbjudits att ansluta sig till konventionen om

- a. varje undertecknande,
- b. varje deponering av ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrument,
- c. varje datum för detta protokolls ikraftträdande i enlighet med artikel 16.3 och 16.4,
- d. varje förklaring eller förbehåll som lämnats i enlighet med artikel 19 eller återkallande av förbehåll som lämnats i enlighet med artikel 20,
- e. andra åtgärder, underrättelser eller meddelanden som rör protokollet.

Till bevis härpå har undertecknade, därtill vederbörligen befullmäktigade, undertecknat detta protokoll.

Upprättat i Strasbourg den 12 maj 2022 på engelska och franska, vilka båda texter är lika giltiga, i ett enda exemplar, som ska deponeras i Europarådets arkiv. Europarådets generalsekreterare ska översända bestyrkta kopior till varje medlemsstat i Europarådet, till parterna och signatärerna i konventionen och till varje stat som har inbjudits att ansluta sig till konventionen.

BESLUT

RÅDETS BESLUT (EU) 2023/436

av den 14 februari 2023

om bemyndigande för medlemsstaterna att i Europeiska unionens intresse ratificera det andra tilläggsprotokollet till konventionen om it-brottslighet om utökat samarbete och utlämnande av elektroniska bevis

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 16 och 82.1 jämförda med artikel 218.6,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Den 6 juni 2019 bemyndigade rådet kommissionen att på unionens vägnar delta i förhandlingarna om ett andra tilläggsprotokoll till Europarådets konvention om it-brottslighet (Cets nr 185) (*konventionen om it-brottslighet*).
- (2) Det andra tilläggsprotokollet till konventionen om it-brottslighet om utökat samarbete och utlämnande av elektroniska bevis (*protokollet*) antogs av Europarådets ministerkommitté den 17 november 2021 och är tänkt att öppnas för undertecknande den 12 maj 2022.
- (3) Bestämmelserna i protokollet faller inom ett område som i stor utsträckning omfattas av gemensamma regler i den mening som avses i artikel 3.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), inbegripet instrument som underlättar straffrättsligt samarbete och samtidigt säkerställer miniminormer för processuella rättigheter samt uppgiftsskydd och integritetsskydd.
- (4) Kommissionen lade också fram lagstiftningsförslag till en förordning om europeiska utlämnandeorder och bevarandeorder för elektroniska bevis i straffrättsliga förfaranden och till ett direktiv om fastställande av harmoniserade bestämmelser för utseende av rättsliga företrädare för insamling av bevisning i straffrättsliga förfaranden, varigenom bindande gränsöverskridande europeiska utlämnandeorder och bevarandeorder införs som ska ställas direkt till en företrädare för en tjänsteleverantör i en annan medlemsstat.
- (5) Genom sitt deltagande i förhandlingarna om protokollet säkerställde kommissionen att det var förenligt med relevanta gemensamma unionsregler.
- (6) Ett antal förbehåll, förklaringar, underrättelser och meddelanden vad gäller protokollet krävs för att säkerställa att protokollet är förenligt med unionsrätten och unionens politik. Andra är relevanta för att säkerställa en enhetlig tillämpning av protokollet bland unionens medlemsstater som är parter i protokollet (*medlemsstater som är parter*) i deras förbindelser med tredjeländer som är parter i protokollet (*tredjeländer som är parter*), liksom en effektiv tillämpning av protokollet.
- (7) De förbehåll, förklaringar, underrättelser och meddelanden som medlemsstaterna får vägledning om i bilagan till detta beslut påverkar inte andra förbehåll eller förklaringar som de kan tänkas vilja göra individuellt i de fall detta medges enligt protokollet.
- (8) Medlemsstater som inte lämnade förbehåll, förklaringar, underrättelser och meddelanden i enlighet med bilagan till detta beslut vid tidpunkten för undertecknandet bör göra detta när de deponerar sina ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrument avseende protokollet.

⁽¹⁾ Godkännande av 17 januari 2023 (ännu inte offentliggjort i EUT).

- (9) Efter ratificeringen, godtagandet eller godkännandet av protokollet bör medlemsstaterna dessutom följa de anvisningar som anges i bilagan till detta beslut.
- (10) Protokollet föreskriver snabba förfaranden som förbättrar den gränsöverskridande tillgången till elektroniska bevis och säkerställer en hög skyddsnivå. Därför kommer dess ikraftträdande att bidra till kampen mot it-brottslighet och andra former av brottslighet på global nivå genom att underlätta samarbete mellan medlemsstater som är parter och tredjeländer som är parter, säkerställa en hög skyddsnivå för enskilda och ge förutsättningar att lösa lagkonflikter.
- (11) Protokollet föreskriver lämpliga skyddsåtgärder i linje med kraven för internationella överföringar av personuppgifter enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 ⁽²⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 ⁽³⁾. Dess ikraftträdande kommer därför att bidra till att främja unionens dataskyddsstandarder på global nivå, underlätta dataflöden mellan medlemsstater som är parter och tredjeländer som är parter och säkerställa att medlemsstater som är parter fullgör sina skyldigheter enligt unionens dataskyddsregler.
- (12) Dessutom kommer det snabba ikraftträdandet av protokollet att bekräfta att konventionen om it-brottslighet är den viktigaste multilaterala ramen för kampen mot it-brottslighet.
- (13) Unionen kan inte ratificera protokollet, eftersom endast stater kan bli parter i det.
- (14) Medlemsstaterna bör därför bemyndigas att samfällt och i unionens intresse ratificera protokollet.
- (15) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 ⁽⁴⁾ och avgav ett yttrande den 21 januari 2022.
- (16) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och EUF-fördraget, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Irland inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Irland.
- (17) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.
- (18) De giltiga versionerna av protokollet är den engelska och den franska versionen av texten, som antogs av Europarådets ministerkommitté den 17 november 2021.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Medlemsstaterna bemyndigas härmed att i unionens intresse ratificera det andra tilläggsprotokollet till konventionen om it-brottslighet om utökat samarbete och utlämnande av elektroniska bevis (*protokollet*) ⁽⁵⁾.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 4.5.2016, s. 89).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

⁽⁵⁾ Se sida 28 i denna EUT

Artikel 2

1. Vid ratificeringen av protokollet ska medlemsstater som inte lämnade förbehåll, förklaringar, underrättelser eller meddelanden i enlighet med avsnitten 1–3 i bilagan till detta beslut vid tidpunkten för undertecknandet av protokollet göra detta när de deponerar sina ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrument avseende protokollet.
2. Efter ratificeringen, godtagandet eller godkännandet av protokollet ska medlemsstaterna dessutom följa de anvisningar som anges i avsnitt 4 i bilagan till detta beslut.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Artikel 4

Detta beslut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 14 februari 2023.

På rådets vägnar
E. SVANTESSON
Ordförande

BILAGA

I denna bilaga anges de förbehåll, förklaringar, underrättelser, meddelanden och anvisningar som avses i artikel 2.

1. Förbehåll

Enligt artikel 19.1 i protokollet får en part förklara att den använder sig av ett eller flera av de förbehåll som föreskrivs i vissa artiklar i protokollet.

Enligt artikel 7.9 a i protokollet får en part förbehålla sig rätten att inte tillämpa artikel 7 (Utlämnande av abonnemangsuppgifter). Medlemsstater ska avstå från att göra ett sådant förbehåll.

Enligt artikel 7.9 b i protokollet får en part, om inte annat följer av villkoren i det ledet, förbehålla sig rätten att inte tillämpa artikel 7 på vissa typer av åtkomstnummer. Medlemsstater får göra ett sådant förbehåll, men endast när det gäller andra åtkomstnummer än dem som är nödvändiga endast för ändamålet att identifiera användaren.

Enligt artikel 8.13 i protokollet får en part förbehålla sig rätten att inte tillämpa artikel 8 (Verkställighet av order från en annan part avseende skyndsamt framtagande av abonnemangsuppgifter och trafikuppgifter) på trafikuppgifter. Medlemsstater uppmuntras att avstå från att göra ett sådant förbehåll.

I fall där artikel 19.1 utgör en grund för andra förbehåll bemyndigas medlemsstaterna att överväga och göra sådana förbehåll.

2. Förklaringar

Enligt artikel 19.2 i protokollet får en part avge de förklaringar som anges i vissa artiklar i protokollet.

Enligt artikel 7.2 b i protokollet får en part, med avseende på order som utfärdats till tjänsteleverantörer inom dess territorium, avge följande förklaring:

”Ordern enligt artikel 7.1 ska utfärdas av eller under överinseende av en åklagare eller annan rättslig myndighet eller på annat sätt utfärdas under oberoende tillsyn.”

Medlemsstaterna ska, med avseende på order som utfärdats till tjänsteleverantörer inom deras territorium, avge den förklaring som anges i andra stycket i detta avsnitt.

Enligt artikel 9 (Påskyndat utlämnande av lagrade datorbehandlingsbara uppgifter i en nödsituation), punkt 1 b, i protokollet får en part förklara att den inte kommer att verkställa framställningar enligt punkt 1 a i den artikeln som endast avser utlämnande av abonnemangsuppgifter. Medlemsstater uppmuntras att avstå från att avge en sådan förklaring.

I fall där artikel 19.2 utgör en grund för andra förklaringar bemyndigas medlemsstaterna att överväga och avge sådana förklaringar.

3. Förklaringar, underrättelser eller meddelanden

Enligt artikel 19.3 i protokollet ska en part lämna de förklaringar, underrättelser eller meddelanden som anges i vissa artiklar i protokollet enligt de villkor som anges däri.

Enligt artikel 7.5 a i protokollet får en part underrätta Europarådets generalsekreterare om att parten, när en order utfärdas enligt punkt 1 i den artikeln till en tjänsteleverantör på dess territorium, i varje enskilt fall eller under vissa fastställda omständigheter, kräver samtidig underrättelse om ordern, den kompletterande informationen och en sammanfattning av de sakförhållanden som har samband med utredningen eller förfarandet. Följaktligen ska medlemsstaterna lämna följande underrättelse till Europarådets generalsekreterare:

”När en order utfärdas enligt artikel 7.1 till en tjänsteleverantör på [medlemsstatens] territorium, kräver [medlemsstaten] i varje enskilt fall samtidig underrättelse om ordern, den kompletterande informationen och en sammanfattning av de sakförhållanden som har samband med utredningen eller förfarandet.”

I enlighet med artikel 7.5 e i protokollet ska medlemsstaterna utse en enda behörig myndighet som ska ta emot underrättelsen enligt artikel 7.5 a i protokollet och vidta de åtgärder som föreskrivs i artikel 7.5 b, c och d i protokollet, och ska, när underrättelsen till Europarådets generalsekreterare enligt artikel 7.5 a i protokollet först lämnas, meddela Europarådets generalsekreterare kontaktuppgifterna för denna myndighet.

Enligt artikel 8.4 i protokollet får en part förklara att ytterligare informationsunderlag krävs för att verkställa order enligt punkt 1 i den artikeln. Följaktligen ska medlemsstaterna avge följande förklaring:

”Ytterligare informationsunderlag krävs för att verkställa order enligt artikel 8.1. Vilket ytterligare informationsunderlag som krävs kommer att vara beroende av omständigheterna bakom ordern och därmed sammanhängande utredning eller förfarande.”

I enlighet med artikel 8.10 a och b i protokollet ska medlemsstaterna meddela och uppdatera kontaktuppgifterna för de myndigheter som utsetts att inge en order enligt artikel 8 respektive de myndigheter som utsetts att motta en order enligt artikel 8. De medlemsstater som deltar i det fördjupade samarbete som inrättats genom rådets förordning (EU) 2017/1939⁽¹⁾ om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten ska, inom ramen för utövandet av dess befogenheter som föreskrivs i artiklarna 22, 23 och 25 i den förordningen, inkludera Europeiska åklagarmyndigheten bland de myndigheter som meddelas enligt artikel 8.10 a och b i protokollet, och göra detta på ett samordnat sätt.

Följaktligen ska medlemsstaterna avge följande förklaring:

”I enlighet med artikel 8.10 utser [medlemsstat], i egenskap av medlemsstat i Europeiska unionen som deltar i det fördjupade samarbetet om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten, Europeiska åklagarmyndigheten till behörig myndighet vad gäller utövandet av dess befogenheter som föreskrivs i artiklarna 22, 23 och 25 i rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten.”

I enlighet med artikel 14.7 c i protokollet ska medlemsstaterna meddela Europarådets generalsekreterare den eller de myndigheter som ska underrättas enligt artikel 14.7 b i protokollet för de ändamål som avses i kapitel II avsnitt 2 i protokollet, i samband med en säkerhetsincident.

I enlighet med artikel 14.10 b i protokollet ska medlemsstaterna meddela Europarådets generalsekreterare den eller de myndigheter som ska ge tillstånd för de ändamål som avses i kapitel II avsnitt 2 i protokollet i samband med vidare överföring till en annan stat eller en internationell organisation av uppgifter som mottagits enligt protokollet.

I fall där artikel 19.3 i protokollet utgör en grund för andra förklaringar, underrättelser eller meddelanden bemyndigas medlemsstaterna att överväga och lämna sådana förklaringar, underrättelser eller meddelanden.

4. Andra anvisningar

Medlemsstater som deltar i det fördjupade samarbete som inrättats genom förordning (EU) 2017/1939 ska säkerställa att Europeiska åklagarmyndigheten, vad gäller utövandet av dess befogenheter som föreskrivs i artiklarna 22, 23 och 25 i den förordningen, kan begära samarbete enligt protokollet på samma sätt som de nationella åklagarmyndigheterna i de medlemsstaterna.

När det gäller tillämpningen av artikel 7, särskilt med avseende på vissa typer av åtkomstnummer, får medlemsstaterna låta en order enligt den artikeln granskas av en åklagare eller annan rättslig myndighet när deras behöriga myndighet mottar en samtidig underrättelse om ordern innan leverantören lämnar ut de begärda uppgifterna.

I enlighet med artikel 14.11 c i protokollet ska medlemsstaterna, när de överför uppgifter vid tillämpning av protokollet, säkerställa att den mottagande parten informeras om att deras nationella regelverk kräver personlig underrättelse till den person vars uppgifter lämnas.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

Vad gäller internationella överföringar på grundval av avtalet mellan Amerikas förenta stater och Europeiska unionen om skydd av personuppgifter i samband med förebyggande, utredning, avslöjande och lagföring av brott ⁽²⁾ (*paraplyavtalet*) ska medlemsstaterna vid tillämpning av artikel 14.1 b i protokollet meddela Förenta staternas behöriga myndigheter att paraplyavtalet är tillämpligt på ömsesidiga överföringar enligt protokollet av personuppgifter mellan behöriga myndigheter. Medlemsstaterna ska dock beakta att paraplyavtalet bör kompletteras med ytterligare skyddsåtgärder som tar hänsyn till de unika kraven på överföring av elektroniska bevis direkt från tjänsteleverantörer snarare än mellan myndigheter i enlighet med protokollet. Följaktligen ska medlemsstaterna lämna följande meddelande till Förenta staternas behöriga myndigheter:

”Vid tillämpning av artikel 14.1 b i det andra tilläggsprotokollet till Europarådets konvention om it-brottslighet (protokollet) anser [medlemsstat] att avtalet mellan Amerikas förenta stater och Europeiska unionen om skydd av personuppgifter i samband med förebyggande, utredning, avslöjande och lagföring av brott (paraplyavtalet) är tillämpligt på ömsesidiga överföringar enligt protokollet av personuppgifter mellan behöriga myndigheter. För överföringar enligt protokollet mellan tjänsteleverantörer och myndigheter gäller paraplyavtalet endast i kombination med ett ytterligare, särskilt avtal i den mening som avses i artikel 3.1 i paraplyavtalet som behandlar de unika kraven för överföring av elektroniska bevis direkt från tjänsteleverantörer snarare än mellan myndigheter. I avsaknad av ett sådant särskilt överföringsavtal får sådana överföringar äga rum enligt protokollet, varvid artikel 14.1 a jämförd med artikel 14.2–15 i protokollet ska tillämpas.”

Medlemsstaterna ska säkerställa att de endast tillämpar artikel 14.1 c i protokollet om Europeiska kommissionen har antagit ett beslut om adekvat skyddsnivå enligt artikel 45 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 ⁽³⁾ eller artikel 36 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 ⁽⁴⁾ avseende det berörda tredjelandet som omfattar överföringarna av uppgifter i fråga, eller på grundval av annat avtal som säkerställer lämpliga dataskyddsgarantier enligt artikel 46.2 a i förordning (EU) 2016/679 eller artikel 37.1 a i direktiv (EU) 2016/680.

⁽²⁾ EUT L 336, 10.12.2016, s. 3.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 4.5.2016, s. 89).

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2023/437

av den 22 februari 2023

om begäran om registrering av det europeiska medborgarinitiativet "Ensuring a dignified reception of migrants in Europe" enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/788*[delgivet med nr C(2023) 1121]***(Endast den engelska texten är giltig)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/788 av den 17 april 2019 om det europeiska medborgarinitiativet ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 6.2 och 6.3, och

av följande skäl:

- (1) En ansökan om registrering av det europeiska medborgarinitiativet med titeln "Ensuring a dignified reception of migrants in Europe" lämnades in till kommissionen den 30 december 2022.
- (2) Enligt organisatörerna har initiativet följande mål: "Alltför ofta lyckas inte bemötandet av migranter i Europeiska unionen (EU) att leva upp till principerna om människans värdighet, ett av EU:s grundläggande värden. Den främsta anledningen är, anser vi, den varaktiga bristfälligheten i EU:s regler och bristen på solidaritet mellan medlemsstater. Eftersom EU är 'ett område med frihet, säkerhet och rättvisa med respekt för de grundläggande rättigheterna', begär vi, EU:s medborgare, att EU säkerställer ett värdigt mottagande av migranter så snart de rest in. Mottagandet ska vara förenligt med de grundläggande rättigheter som erkänns varje människa enligt EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna och internationell rätt. För att bidra till detta uppmanar vi, inom ramen för utformandet av en gemensam asylpolitik, till antagande av förordningar som ska: 1. införa en ny mekanism för fördelning av asylsökande i EU baserat på deras fria vilja och effektiv solidaritet mellan medlemsstater (revidera Dublinförordningen) 2. göra mottagandestandarder i medlemsstaterna bindande vad gäller mat, hälsa, boende, utbildning och arbete, vilket garanterar asylsökande värdiga levnadsvillkor som är jämförbara överallt i EU."
- (3) I en bilaga till initiativet finns ytterligare uppgifter om ämnet, målen och bakgrunden. Organisatörerna hävdar att det, trots kommissionens ständiga vilja att förbättra ett dysfunktionellt asyl- och migrationsystem, fortfarande behövs många lagändringar och politiska förändringar på både EU-nivå och nationell nivå för att säkerställa ett värdigt bemötande av alla migranter. För det första ber de kommissionen att inrätta en ny mekanism för hur asylsökande fördelas i EU genom att revidera Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 ⁽²⁾ så att mottagandet av asylsökande i EU delas upp på ett balanserat sätt där de asylsökandes önskemål beaktas som ett nytt kriterium och där det finns en bindande omplaceringsmekanism mellan medlemsstaterna för att rätta till snedfördelningar. För det andra uppmanar de till antagande av en förordning om mottagningsvillkor för asylsökande i EU för att garantera att de får en värdig levnadsstandard och jämförbara levnadsvillkor överallt i EU. En sådan förordning skulle kräva av medlemsstaterna att de respekterar grundläggande rättigheter fullt ut, se till att de materiella mottagningsvillkoren för asylsökande överensstämmer med operativa standarder och indikatorer som har tagits fram av Europeiska stödkontoret för asylfrågor (EASO), garanterar barnets rättigheter, underlätta tillträde till arbetsmarknaden och tillhandahålla planer för akutmottagning.
- (4) Det har även lämnats in ett ytterligare dokument med information om bakgrunden till det föreslagna medborgarinitiativet.

⁽¹⁾ EUT L 130, 17.5.2019, s. 55.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (EUT L 180, 29.6.2013, s. 31).

- (5) Vad gäller målen för initiativet har kommissionen befogenhet att lägga fram ett förslag på en rättsakt som inför en ny mekanism för fördelning av asylsökande och gör särskilda mottagandestandarder bindande i medlemsstaterna på grundval av artikel 78.2 i fördraget.
- (6) Av dessa skäl faller inga delar av initiativet uppenbart utanför kommissionens befogenheter att lägga fram förslag till unionsrättsakter för att genomföra fördragen.
- (7) Denna slutsats påverkar inte bedömningen av om initiativet uppfyller de konkreta materiella villkor som krävs för att kommissionen ska kunna agera, bland annat om det är förenligt med proportionalitets- och subsidiaritetsprinciperna och de grundläggande rättigheterna.
- (8) Gruppen av organisatörer har lämnat tillräckliga bevis på att den uppfyller kraven i artikel 5.1 och 5.2 i förordning (EU) 2019/788 och har utsett kontaktpersoner i enlighet med artikel 5.3 första stycket i den förordningen.
- (9) Initiativet är varken uppenbart otillbörligt, av okynneskaraktär eller förargelseväckande och det strider inte heller uppenbart mot unionens värden enligt artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen eller mot de rättigheter som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (10) Initiativet med titeln "Ensuring a dignified reception of migrants in Europe" bör därför registreras.
- (11) Slutsatsen att villkoren för registrering enligt artikel 6.3 i förordning (EU) 2019/788 är uppfyllda innebär inte att kommissionen på något sätt bekräftar att innehållet i initiativet är korrekt, då gruppen av organisatörer av initiativet är ensamt ansvarig för detta. De åsikter som framförs i initiativet är organisatörernas egna och kan inte på något sätt anses återspegla kommissionens uppfattning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det europeiska medborgarinitiativet med titeln "Ensuring a dignified reception of migrants in Europe" ska registreras.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till gruppen av organisatörer av medborgarinitiativet "Ensuring a dignified reception of migrants in Europe", som företräds av Stéphanie Poppe och Pascale Höger i egenskap av kontaktpersoner.

Utfärdat i Bryssel den 22 februari 2023.

På kommissionens vägnar
Věra JOUROVÁ
Vice ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2023/438

av den 24 februari 2023

om beviljande av ett undantag på begäran av vissa medlemsstater i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 för att använda andra metoder för utbyte och lagring av uppgifter än elektronisk databehandlingsteknik för fas 2 av importkontrollsystem 2

[delgivet med nr C(2023) 1174]

(Endast de danska, estniska, franska, grekiska, kroatiska, nederländska, polska, rumänska, svenska och tyska texterna är giltiga)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen ⁽¹⁾, särskilt artikel 6.4 jämförd med artikel 8.2,

efter att ha hört tullkodexkommittén, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 6.1 i förordning (EU) nr 952/2013 föreskrivs att alla utbyten av uppgifter mellan tullmyndigheterna och mellan ekonomiska aktörer och tullmyndigheterna och lagring av de uppgifter som krävs enligt tullagstiftningen ska ske med hjälp av elektronisk databehandlingsteknik. För detta ändamål och i enlighet med artikel 6.2 i förordning (EU) nr 952/2013 upprättar kommissionen gemensamma uppgiftskrav.
- (2) Genom artikel 6.4 i förordning (EU) nr 952/2013 ges kommissionen möjlighet att i undantagsfall anta beslut om att tillåta en eller flera medlemsstater att använda andra metoder för utbyte och lagring av uppgifter än elektronisk databehandlingsteknik, om ett sådant undantag är motiverat av den särskilda situationen i den medlemsstat som begär det och det beviljas för en specifik tidsperiod.
- (3) Genom kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/2151 ⁽²⁾ upprättas ett arbetsprogram för utveckling och införande av de elektroniska system som föreskrivs i unionens tullkodex (*arbetsprogrammet*). I arbetsprogrammet förtecknas de elektroniska system som kommer att utvecklas och de datum då systemen förväntas tas i drift. I arbetsprogrammet anges genomförandet och tidsfristen för införande av importkontrollsystemet 2 (ICS2) i enlighet med artiklarna 6.1, 16, 46, 47 och 127–132 i förordning (EU) nr 952/2013.
- (4) Vidare anges i artikel 278.3 b i förordning (EU) nr 952/2013 den tidsfrist inom vilken andra metoder än elektronisk databehandlingsteknik på övergångsbasis får användas för tillämpningen av bestämmelserna om summariska införseldeklarationer och riskanalys med avseende på varor som förs in i unionens tullområde.
- (5) Enligt arbetsprogrammet ska medlemsstaterna från och med den 1 mars 2023 vara redo att införa ett nationellt införselsystem som en nationell komponent i ICS2 fas 2, för utbyte och lagring av summariska införseldeklarationer insamlade från ekonomiska aktörer för varor som transporteras med flyg, och medlemsstaterna ska ge de ekonomiska aktörerna möjlighet att ansluta sig till systemet inom tidsfristen – som varar till och med den 2 oktober 2023 – och inge summariska införseldeklarationer genom systemet från och med den dag då de ansluter sig.

⁽¹⁾ EUT L 269, 10.10.2013, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/2151 av den 13 december 2019 om upprättande av ett arbetsprogram för utveckling och införande av de elektroniska system som föreskrivs i unionens tullkodex (EUT L 325, 16.12.2019, s. 168).

- (6) Tre betydande, delvis oförutsedda omständigheter har dock uppkommit, som alla har en avsevärd inverkan på och medför ytterligare utmaningar för medlemsstaternas resurser: Covid-19-pandemin orsakade betydande förseningar i it-utvecklingen i Österrike, Frankrike, Grekland och Nederländerna. Förenade kungarikets utträde ur Europeiska unionen och den därav följande ökningen av antalet tulldeklarationer tvingade Frankrike och Nederländerna att omfördela sina resurser och prioriteringar. De ekonomiska konsekvenserna av den ryska invasionen av Ukraina för tullverksamheten i angränsande eller geografiskt närbelägna länder förvärrade situationen ytterligare och krävde ytterligare resurser i Österrike. De ovannämnda omständigheterna ledde särskilt till problem rörande upphandling och anbudsförfaranden samt budget- och personalproblem, vilket hade en betydande inverkan på medlemsstaternas förmåga att hålla tidsfristerna, vilket uppges av Belgien, Danmark, Estland, Grekland, Frankrike, Kroatien, Luxemburg, Österrike, Polen, Rumänien och Sverige.
- (7) Dessa särskilda omständigheter har orsakat betydande förseningar i den pågående it-utvecklingen och hindrat vissa medlemsstater från att slutföra införandet av it-system för komponenten för nationellt införselsystem i systemet ICS2 fas 2 senast den 1 mars 2023. Därför begärde Estland den 16 maj 2022, Nederländerna den 19 maj 2022, Rumänien den 25 maj 2022, Grekland den 3 juni 2022, Frankrike den 7 juni 2022, Danmark den 23 september 2022, Österrike den 28 oktober 2022, Sverige den 15 december 2022, Belgien den 19 december 2022, Luxemburg den 22 december 2022, Kroatien den 23 december 2022 och Polen den 23 januari 2023 att få använda andra metoder än elektronisk databehandlingsteknik för utbyte och lagring av uppgifter i enlighet med artikel 6.4 andra stycket i förordning (EU) nr 952/2013.
- (8) I enlighet med artikel 6.4 tredje stycket i ovannämnda förordning bör sådana undantag inte påverka utbytet av uppgifter mellan den medlemsstat som undantaget är riktat till och andra medlemsstater eller utbytet och lagringen av uppgifter i andra medlemsstater inom ramen för tillämpningen av tullagstiftningen. Belgien, Danmark, Estland, Grekland, Frankrike, Kroatien, Luxemburg, Nederländerna, Österrike, Polen, Rumänien och Sverige ska som ett led i förfarandet för rapportering om framsteg, fastställd i artikel 278a i förordning (EU) nr 952/2013, underrätta kommissionen om de framsteg som görs i införandet av det nationella införselsystemet i ICS2 fas 2 för varor som transporteras med flyg. Kommunikationen och utbytet av information om den nationella planeringen i enlighet med artikel 4 i genomförandebeslut (EU) 2019/2151 ska säkerställas.
- (9) På grund av ICS2-systemets betydelse för inrättandet av en integrerad EU-strategi för att stärka riskhantering på tullområdet och säkerställa säkerhet och skydd före ankomst, samtidigt som den fria rörligheten för laglig handel underlättas, och på grund av ICS2-systemets karaktär och komplexitet, har de ändringar som är nödvändiga för en anpassning till kraven i unionens tullkodex även återverkningar på andra relaterade eller beroende it-system. Undantagets varaktighet bör därför begränsas till ett strikt minimum. Mot denna bakgrund och med beaktande av effekterna av de exceptionella omständigheter som har orsakat förseningar i den pågående it-utvecklingen när det gäller ICS2 fas 2 i medlemsstaterna, och det aktuella läget för denna utveckling, bör undantaget gälla fram till och med den 30 juni 2023.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Medlemsstaterna får fram till och med den 30 juni 2023 använda andra metoder för utbyte och lagring av uppgifter än elektronisk databehandlingsteknik inom ramen för den gemensamma komponenten i fas 2 av det elektroniska system som anges i artikel 182 i förordning (EU) 2015/2447⁽³⁾ (ICS2), förutsatt att användningen av andra metoder än elektronisk databehandlingsteknik inte påverkar utbytet av uppgifter mellan medlemsstaten och andra medlemsstater eller utbytet och lagringen av uppgifter i andra medlemsstater vid tillämpning av tullagstiftningen.

⁽³⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 av den 24 november 2015 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 343, 29.12.2015, s. 558).

2. För att uppfylla villkoret i punkt 1 ska medlemsstaterna använda det elektroniska system som avses i artikel 36.1 och 36.2 i förordning (EU) 2015/2447 (*tullriskhanteringssystem*) för att utbyta uppgifter enligt följande:

- a) Tullmyndigheterna i de medlemsstater till vilka uppgifterna i den summariska införseldeklarationen har meddelats genom ICS2, i enlighet med artikel 186.2 a i förordning (EU) 2015/2447, ska meddela resultaten av sin riskanalys till tullkontoret för första införsel i den medlemsstat som beviljats undantag enligt punkt 1.
- b) Det tullkontor för första införsel som avses i artikel 186.7 första stycket i förordning (EU) 2015/2447 ska meddela en rekommendation om att kontrollera varorna till det tullkontor som avses artikel 186.7 andra stycket i förordning (EU) 2015/2447 i en medlemsstat som beviljats undantag enligt punkt 1.
- c) Det tullkontor som avses i artikel 186.7 andra stycket i förordning (EU) 2015/2447 i en medlemsstat som beviljats ett undantag enligt punkt 1 ska meddela ett beslut om kontroll av de varor som avses i led b till alla tullkontor som potentiellt berörs av varornas befordran.
- d) Tullkontoret i en medlemsstat som beviljats ett undantag enligt punkt 1 ska i enlighet med artikel 186.7a i förordning (EU) 2015/2447 meddela resultaten av kontrollen som den genomför till andra tullmyndigheter i medlemsstaterna.

Artikel 2

Detta beslut ska tillämpas från och med den 1 mars 2023 till och med den 30 juni 2023.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Konungariket Belgien, Konungariket Danmark, Republiken Estland, Republiken Grekland, Republiken Frankrike, Republiken Kroatien, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Polen, Rumänien och Konungariket Sverige.

Utfärdat i Bryssel den 24 februari 2023.

På kommissionens vägnar

Paolo GENTILONI

Ledamot av kommissionen

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV